

Bruxelles, den 6.4.2016
COM(2016) 194 final

2016/0106 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning (EU) nr. 1077/2011

{SWD(2016) 114 final}
{SWD(2016) 115 final}
{SWD(2016) 116 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• Baggrund

I februar 2013 fremlagde Kommissionen en pakke lovgivningsforslag om intelligente grænser med henblik på at modernisere kontrollen ved Schengenområdet ydre grænser. Pakken bestod af tre forslag: 1) en forordning om et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandstatsborgere, der rejser ind i Schengenområdet, 2) en forordning om et program for registrerede rejsende med henblik på at lade tredjelandstatsborgere, der er blevet forhåndsgodkendt, opnå lettelse af grænsekontrollen ved Unionens ydre grænser og 3) en forordning om ændring af Schengenrænsekodeksen¹ med henblik på at tage hensyn til oprettelsen af et ind- og udrejsesystem og et program for registrerede rejsende.²

I forbindelse med den første behandling af pakken, som blev afsluttet i februar 2014, gav Europa-Parlamentet og Rådet udtryk for betænkeligheder vedrørende visse tekniske, finansielle og operationelle aspekter af udformningen af systemerne. Der blev dog ikke rejst tvivl om de foretrukne politiske løsninger, der blev foreslået i 2013 (dvs. centraliserede systemer baseret på biometri). Europa-Parlamentet (EP) henviste forslaget til sit Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE). Det udarbejdede ikke nogen lovgivningsmæssig beslutning om forslagene.

For yderligere at vurdere de tekniske, organisatoriske og finansielle konsekvenser af de foreslåede politiske løsninger indledte Kommissionen med støtte fra både Europa-Parlamentet og Rådet en såkaldt "proof of concept"-øvelse, der bestod af to etaper:

- En teknisk undersøgelse om intelligente grænser ledet af Kommission (herefter "den tekniske undersøgelse"), der blev offentliggjort i oktober 2014³.
- En testfase ledet af eu-LISA om konsekvenserne af brugen af forskellige biometriske identifikatorer på grænsekontrolprocedurerne (herefter "pilotprojektet"). Der blev offentliggjort en rapport herom i november 2015⁴.

På grundlag af resultaterne af den tekniske undersøgelse, resultaterne af pilotprojektet, de tekniske drøftelser med Europa-Parlamentet og Rådet og interessenter samt en offentlig høring⁵ har Kommissionen udarbejdet en detaljeret konsekvensanalyse, som ledsager dette forslag. Denne konsekvensanalyse bygger på de konsekvensanalyser⁶, der ledsagede forslagene fra 2013, og fokuserer på elementer af forslagene fra 2013, hvortil der foreslås ændringer, navnlig med hensyn til a) systemets opbygning, b) den biometri, der skal anvendes, c) brugen af procesfacilitatorer, d) lagring af data og e) de retshåndhævende myndigheders adgang.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) (kodifikation) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

² COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final og COM(2013) 96 final.

³ Teknisk undersøgelse om intelligente grænser, Europa-Kommissionen, DG HOME; 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm.

⁴ Endelig rapport fra pilotprojektet om intelligente grænser, eu-LISA, december 2015. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm.

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm.

⁶ SWD(2013) 47 final og SWD(2013) 50 final

På grundlag af disse omfattende forberedelser har Kommissionen overvejet, hvilke forbedringer og forenklinger af forslaget fra 2013 der var nødvendige. Kommissionen har besluttet at:

- revidere sit forslag fra 2013 til forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem
- revidere sit forslag til forordning om ændring af Schengengrænsekodeksen med henblik på at indarbejde de tekniske ændringer, som er en følge af det nye forslag til forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem.
- trække sit forslag fra 2013 til forordning om et program for registrerede rejsende tilbage.

- **Begrundelsen for oprettelse af et europæisk ind- og udrejsesystem**

Som forklaret i konsekvensanalysen anses oprettelsen af et europæisk ind- og udrejsesystem for nødvendigt med henblik på håndteringen af følgende udfordringer:

1. Indsats mod forsinkelser i grænsekontrollen og forbedring af grænsekontrollens kvalitet for tredjelandstatsborgere

Passagerstrømmene ved Den Europæiske Unions ydre grænser har været stigende og vil fortsætte med at stige i fremtiden. Det samlede antal lovlige grænsepassager forventes at stige til 887 millioner i 2025. Det forventes, at omkring en tredjedel af de personer, der passerer de ydre grænser, vil være tredjelandstatsborgere, der rejser til Schengenlande på et kortvarigt besøg. Der gennemføres en "minimumskontrol" af unionsborgere og personer, der har ret til fri bevægelighed, hvorimod tredjelandstatsborgere, der krydser Schengenområdet ydre grænser, er genstand for "grundig kontrol", der i dag gennemføres manuelt ved grænserne (både ved ind- og udrejse).

Schengengrænsekodeksen har ingen bestemmelser om registrering af rejsendes grænseoverskridende bevægelser ind og ud af Schengenområdet. Som generel regel har tredjelandstatsborgere ret til at indrejse på et kortvarigt ophold på op til 90 dage inden for en periode af 180 dage. I øjeblikket er stempeling af rejsedokumentet med angivelse af dato for indrejse og udrejse den eneste metode, grænsevagter og indvandringsmyndigheder har til at beregne varigheden af tredjelandstatsborgeres ophold og til at kontrollere, om nogen bliver længere end tilladt. Disse stempler kan være vanskelige at tolke, idet de kan være ulæselige eller resultatet af forfalskning. Tilsvarende er det vanskeligt for konsulater, der skal behandle visumansøgninger, at fastslå lovligheden af tidligere visa på grundlag af de stempler, der findes i rejsedokumentet. Som følge heraf anses hele proceduren for at indebære risiko for fejl og ikke altid at blive fulgt systematisk.

Indførelsen af et ind- og udrejsesystem vil sikre:

- at grænsevagterne på forespørgsel modtager præcise oplysninger i forbindelse med grænsekontrol, idet systemet erstatter det nuværende langsomme og upålidelige system, hvor der sker manuel stempeling af pas; dette vil give mulighed for både en bedre kontrol af det tilladte ophold og mere effektiv grænsekontrol
- at grænsevagterne får oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, og får mulighed for at kontrollere dette elektronisk i ind- og udrejsesystemet
- at rejsende får præcise oplysninger om, hvor lang tid de højst har tilladelse til at blive
- at der bliver mulighed for automatiseret grænsekontrol for tredjelandstatsborgere under opsyn af grænsevagterne i overensstemmelse med de betingelser, der foreslås i artikel 8d i det reviderede forslag til ændring af Schengengrænsekodeksen.

2. Sikring af systematisk og pålidelig identifikation af personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet

Irregulære migranter omfatter både de personer, der har krydset grænserne på irregulær vis – almindeligvis ikke ved et officielt grænseovergangssted – og de personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, dvs. personer, der lovligt er indrejst i EU ved et officielt grænseovergangssted, men som er blevet, efter at deres tilladelse hertil er udløbet. Med ind- og udrejsesystemet vil denne kategori af irregulær migration kunne bekæmpes. Da tredjelandstatsborgeres grænsepassager i øjeblikket ikke registreres, er det ikke muligt at opstille lister over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet.

Indførelsen af et ind- og udrejsesystem vil:

- give præcise oplysninger om, hvem der har overskredet det tilladte ophold, hvilket vil understøtte kontrollen på området og gøre det muligt at pågribe irregulære migranter mere effektivt
- bidrage til identifikationen af irregulære migranter ved at lagre biometriske oplysninger i ind- og udrejsesystemet om alle personer, der ikke er visumpligtige, og tage hensyn til, at de biometriske oplysninger om personer, der er indehavere af visum, er lagret i VIS, hvorved medlemsstaternes myndigheder vil blive i stand til at identificere enhver irregulær migrant uden dokumenter, der er antruffet på området, og som har passeret den ydre grænse lovligt; dette vil så lette tilbagesendelsesproceduren
- gøre det muligt at gå frem på en veldokumenteret måde ved hjælp af den analyse, som systemet har genereret. I forhold til for eksempel visumpolitikken giver ind- og udrejsesystemet præcise oplysninger om, hvorvidt der er problemer med personer af en given nationalitet, som overskrider den tilladte opholdstid, hvilket vil være et vigtigt element i forbindelse med beslutningen om at indføre eller afskaffe visumkrav for et givet tredjeland.

3. Styrkelse af den interne sikkerhed og bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet.

Kriminelle aktiviteter som f.eks. menneskehandel, menneskesmugling eller smugling af ulovlige varer involverer mange grænsepassager, som bliver lettere, når der ikke foretages registrering af de pågældende tredjelandstatsborgeres grænsepassager. På samme måde kan terrororganisationer og radikaliserede personer drage fordel af manglende registrering af grænsepassager. Kontrol af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser indebærer identitetskontrol og søgninger i forskellige databaser på kendte personer eller grupper, som udgør en trussel mod den offentlige sikkerhed, og som skal enten pågribes eller nægtes indrejse. Hvis en tredjelandstatsborger imidlertid ødelægger sin officielle dokumentation, når den pågældende er kommet ind i Schengenområdet, kan det være meget vanskeligt for de retshåndhavende myndigheder at identificere den pågældende, hvis vedkommende er mistænkt for en forbrydelse eller er offer for en forbrydelse.

Indførelsen af et ind- og udrejsesystem vil:

- bidrage til en pålidelig identifikation af terrorister, kriminelle og mistænkte samt ofre,
 - give en fortegnelse over tredjelandstatsborgeres, herunder kriminalitetsmistænkte, rejsehistorik. Det vil således supplere de oplysninger, der findes i Schengeninformationssystemet.
- **Relevant udvikling siden 2013**
 - Ved udarbejdelsen af dette reviderede forslag har Kommissionen også taget hensyn til relevante aspekter af udviklingen siden 2013, som har ændret det omgivende politiske, juridiske og

institutionelle miljø i forhold til 2013, da de oprindelige forslag om intelligente grænser blev fremlagt:

- Visuminformationssystemet er blevet fuldt operationelt. "Udrulningen" af det til medlemsstaternes konsulater i alle relevante tredjelande blev afsluttet i november 2015. Den biometriske verifikation af visumindehavere i VIS ved Schengenområdet ydre grænser er nu obligatorisk. De retshåndhævende myndigheder bruger i stigende grad VIS til identifikations- og efterforskningsformål.
- Dialoger om visumliberalisering med landene på det vestlige Balkan og ved EU's østlige og sydøstlige grænser er blevet afsluttet eller blevet fremskyndet, hvilket vil føre til en stigende andel af rejsende til EU, som ikke er omfattet af visumkravet. Det forventes, at denne tendens vil fortsætte i de kommende år.
- Fonden for Intern Sikkerhed (Fonden for Intern Sikkerhed - grænseforvaltning) er blevet vedtaget, og den har til udviklingen af intelligente grænser afsat 791 mio. EUR som skal anvendes efter vedtagelsen af det relevante retsgrundlag.
- I den europæiske dagsorden for migration⁷ fastsættes "*grænseforvaltning*" som et af de "*Fire hovedelementer[, der] skal sikre bedre migrationsforvaltning*". Sikring af de ydre grænser og en mere effektiv forvaltning af dem forudsætter også en bedre udnyttelse af de muligheder, som IT-systemer og -teknologier giver. Desuden har medlemsstaterne i Rådet for Retlige og Indre Anliggender og i Det Europæiske Råd i december 2015 understreget behovet for at forbedre kontrollen ved de ydre grænser gennem brug af nye teknologier.
- Den hurtige udvikling på området biometrisk teknologi har åbnet nye muligheder for "lettere" og "hurtigere" registrering og verifikation af rejsende, ikke kun med fingeraftryk, men også med ansigtsbilleder.
- Domstolens dom om datalagringsdirektivet gav juridisk klarhed over de betingelser og garantier, der skal opfyldes med hensyn til lagringen og brugen af oplysninger i ind- og udrejsesystemet.
- Europa-Parlamentets og Rådets politiske aftale fra december 2015 om reformen af EU's databeskyttelsesregler medfører, at der fastsættes en moderne databeskyttelsesramme i hele EU. Den generelle forordning om databeskyttelse og databeskyttelsesdirektivet vil formelt blive vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i 2016.

• De vigtigste elementer i den reviderede pakke om intelligente grænser

Det nye ind- og udrejsesystem finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser med henblik på kortvarige ophold i Schengenområdet (maksimum 90 dage inden for en periode af 180 dage), både dem, der er visumpligtige, og dem, der er fritaget for visumpligten, eller eventuelt på grundlag af et rundrejsevisum⁸ (op til ét år).

Familiemedlemmer til unionsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, eller tredjelandstatsborgere, som har de samme rettigheder til fri bevægelighed som unionsborger, og

⁷ COM(2015) 240 final.

⁸ Hvis der skulle blive indført et rundrejsevisum i overensstemmelse med det forslag, Kommissionen har fremlagt, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et rundrejsevisum og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 562/2006 og (EF) nr. 767/2008 [COM(2014) 163 final]

som endnu ikke har et opholdskort, skal registreres i ind- og udrejsesystemet, men er ikke omfattet af reglen om kortvarigt ophold, og kontrollen af denne kategori skal udføres i henhold til direktiv 2004/38/EF⁹. De familiemedlemmer, der er i besiddelse af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, er ikke omfattet af ind- og udrejsesystemet.

I systemet vil der blive indsamlet oplysninger og registreret ind- og udrejseoptegnelser med henblik på både at lette grænsepassagen for rejsende med ret til ophold og at sikre en bedre identifikation af personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet. Det vil også blive registreret, når tredjelandstatsborgere, der er omfattet af ind- og udrejsesystemet, nægtes indrejse.

De vigtigste forskelle mellem dette ændrede forslag og forslagene fra 2013 er:

- Systemets opbygning: der foreslås kun ét system, ind- og udrejsesystemet. De nationale grænseinfrastrukturers forbindelse til det centrale ind- og udrejsesystem vil blive etableret gennem en national ensartet grænseflade, der finder anvendelse i alle medlemsstater. Det vil muliggøre brugen af de eksisterende nationale ind- og udrejsesystemer. Data fra det centrale system kan imidlertid ikke kopieres ind i de eksisterende nationale ind- og udrejsesystemer.
- Der sikres interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS med henblik på at gøre grænsekontrollen mere effektiv og hurtigere. Med henblik herpå vil der blive etableret en forbindelse mellem de centrale systemer i ind- og udrejsesystemet og VIS, og der vil blive fastsat bestemmelser for den direkte adgang mellem dem til bestemte formål. Dette vil reducere overlappningen af behandlingen af personoplysninger i overensstemmelse med princippet om "indbygget databeskyttelse".
- Biometriske identifikatorer: mens forslaget fra 2013 tog udgangspunkt i optagelsen af ti fingeraftryk, foreslås der i de reviderede forslag en kombination af fire fingeraftryk og et ansigtsbillede som biometriske identifikatorer, hvilket skal anvendes lige fra starten af ind- og udrejsesystemets idriftsættelse. Det vil give mulighed for tilstrækkeligt nøjagtige verifikationer og identifikationer under hensyn til den forventede størrelse af ind- og udrejsesystemet, samtidig med at mængden af oplysninger holdes på et rimeligt niveau, og grænsekontrollen på samme tid fremskyndes, og det bliver muligt i højere grad at anvende selvbetjeningssystemer ved grænseovergange. De fire fingeraftryk anvendes ved registreringen for at kontrollere, om tredjelandstatsborgeren allerede er registreret i systemet, mens ansigtsbilledet giver mulighed for en hurtig og pålidelig (automatisk) verifikation ved efterfølgende indrejse af, at den person, der er genstand for grænsekontrol, er den person, som allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet.
- Beskyttelse af personoplysninger: Mængden af personoplysninger, der registreres i ind- og udrejsesystemet, mindskes betydeligt, idet der registreres 26 dataelementer i ind- og udrejsesystemet i stedet for 36. Retten til indsigt i, berigtigelse og sletning af personoplysninger er klart defineret og beskyttet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale databeskyttelsesmyndigheder vil stå for tilsynet med databehandlingen.
- Datalagringsperiode: Lagringsperioden for oplysninger er fem år. Den femårige datalagringsperiode reducerer frekvensen af genregistrering og vil være til gavn for alle rejsende, samtidig med at grænsevagterne får mulighed for at gennemføre den nødvendige risikoanalyse,

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF.

der kræves ifølge Schengenrænsekodeksen, før den rejsende får lov til at komme ind i Schengenområdet. For grænsevagterne ville den systematiske sletning af registreringen i ind- og udrejsesystemet efter 181 dage som foreslået i 2013 have fjernet ethvert spor af tredjelandsstatsborgerens nyere ind- og udrejsehistorik henholdsvis ind i og ud af Schengenområdet, som er nødvendig for en risikoanalyse. Det ville være et tilbageskridt med hensyn til nyttige oplysninger i forhold til, hvad grænsevagterne i øjeblikket bruger. Kontrollen af stempler i et rejsedokument giver i mange tilfælde oplysninger, der strækker sig over en periode på flere år. En længere datalagringsperiode er således nødvendig for at give grænsevagterne mulighed for at gennemføre den nødvendige risikoanalyse som krævet i Schengenrænsekodeksen, før der gives tilladelse til, at en rejsende kan indrejse i Schengenområdet. Behandlingen af visumansøgninger i konsulater kræver også, at ansøgerens rejsehistorik analyseres med henblik på at vurdere brugen af tidligere visa og overholdelsen af betingelserne for ophold. Passtemplingen vil blive fjernet og erstattet af en søgning i ind- og udrejsesystemet. Den rejsehistorik, der er til stede i systemet, bør derfor dække et tidsrum, der er tilstrækkeligt langt med henblik på visumudstedelse.

Den længere datalagringsperiode vil reducere frekvensen af genregistrering og vil være til gavn for alle rejsende, idet den gennemsnitlige tid, der medgår til grænsepassage, vil blive reduceret, hvilket tilsvarende vil ske for ventetiden ved grænseovergangsstederne. Også for en rejsende, der kun én gang rejser ind i Schengenområdet, vil det forhold, at andre rejsende, der allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet, ikke skal genregistreres, reducere ventetiden ved grænsen.

En længere datalagringsperiode vil også være nødvendig for at give mulighed for at lempe grænsepassagen ved brug af procesacceleratorer og selvbetjeningsystemer. Dette afhænger af de oplysninger, der registreres i systemet. En kort datalagringsperiode ville reducere gruppen af rejsende, der kan have gavn af en sådan lempelse, og dermed undergrave det erklærede mål om at lette grænsepassagen.

For tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere, og som er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, skal registreringen af hver ind- og udrejse lagres i højst et år efter den sidste udrejse. Den individuelle mappe skal lagres i fem år, således at familiemedlemmet kan have fordel af lempelsen af grænsepassagen.

For personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og som endnu ikke er blevet fundet ved udløbet af datalagringsperioden, kan der på grundlag af en national afgørelse oprettes en advarsel i Schengeninformationssystemet på grundlag af oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, før disse slettes.

- Lempelse af grænsepassager: strategien herfor er baseret på indførelsen af selvbetjeningsystemer og elektronisk paskontrol, som vil gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere at indlede proceduren for grænsekontrol, der efter anmodning skal suppleres med afgivelse af yderligere oplysninger til grænsevagten. Brugen af disse acceleratorer (foreslået i forslaget til ændring af Schengenrænsekodeksen) er frivillig for medlemsstaterne og åben for de fleste af de rejsende og kræver ikke, at der udvikles et nyt system.
- Desuden vil der være et harmoniseret retsgrundlag (ligeledes foreslået i ændringerne af Schengenrænsekodeksen) til brug for medlemsstaternes fastsættelse på frivillig basis af nationale programmer for registrerede rejsende.
- Retshåndhævelsesadgang: fra ind- og udrejsesystemets idriftsættelse vil medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og Europol have adgang til ind- og udrejsesystemet på snævert definerede betingelser. Ind- og udrejsesystemet vil indeholde pålidelige oplysninger om ind- og udrejsedatoer for tredjelandsstatsborgere omfattet af ind- og udrejsesystemet, der kan være af

afgørende betydning i konkrete sager om retshåndhævelse, hvortil der bør gives adgang i overensstemmelse med formålet med instrumentet og de relevante databeskyttelsesregler.

Adgangen til VIS-data med henblik på retshåndhævelse har allerede vist sig nyttig. Medlemsstaterne har rapporteret om tilfælde, hvor mennesker led en voldsom død, og identifikationen af dem kun var mulig ved at benytte adgangen til VIS. Andre rapporterede tilfælde drejer sig om menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel, med hensyn til hvilke adgangen til VIS-data gjorde det muligt for efterforskerne at gøre betydelige fremskridt.

- **Omkostningerne:** i forslagene fra 2013 blev der afsat 1,1 mia. EUR som et vejledende beløb til udvikling af et ind- og udrejsesystem og et program for registrerede rejsende. Til det reviderede forslag, der bygger på den foretrukne løsning med et enkelt ind- og udrejsesystem med retshåndhævelsesadgang, er det beløb, der er behov for, blevet anslået til 480 mio. EUR.

Det reviderede forslag til forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem udgør det centrale instrument i den retlige ramme for ind- og udrejsesystemet. Det indeholder også konsekvensændringer af eksisterende EU-lovgivning (dvs. af forordning (EU) nr. 1077/2011¹⁰, af forordning (EF) nr. 767/2008¹¹ og af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen). Dette komplementære forslag til ændring af Schengengrænsekodeksen for så vidt angår anvendelsen af systemet som en del af grænseforvaltningsproceduren præsenteres sideløbende med dette forslag.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høring af interesserede parter

En detaljeret beskrivelse af høringen af interessenter findes i den ledsagende konsekvensanalyse i bilag 2. I 2015 gennemførte Kommissionen med henblik på udarbejdelsen af sine reviderede forslag om intelligente grænser målrettede konsultationer af Den Europæiske Tilsynsførende For Databeskyttelse i en workshop om udarbejdelsen af de reviderede forslag om intelligente grænser den 20. marts 2015, med civilsamfundet på et møde den 5. maj 2015, med operatører inden for luftfart, transport, turisme og infrastruktur på et møde den 28. maj 2015 og med Agenturet for Grundlæggende Rettigheder på to møder den 22. juni og 23. juli 2015. Desuden afholdt Kommissionen et møde med medlemsstaternes fagfolk inden for retshåndhævelse den 9. juli 2015 og to tekniske møder med medlemsstaternes eksperter den 24. september 2015 og den 26. oktober 2015.

Under en offentlig høring, der fandt sted fra den 29. juli til den 29. oktober 2015, indhentedes der synspunkter fra enkeltpersoner, organisationer, transportører og offentlige myndigheder (resultaterne af den offentlige høring er der i detaljer redegjort for i konsekvensanalysens bilag 2).

Europa-Parlamentets LIBE-udvalg afholdt et interparlamentarisk udvalgsmøde med nationale parlamenter om intelligente grænser den 23.-24. februar 2015.

• Konsekvensanalyse

Den første konsekvensanalyse¹² blev foretaget i 2008, da Kommissionen forberedte sin meddelelse om emnet og den anden blev færdiggjort i 2012¹³ i forbindelse med udarbejdelsen af forslagene fra 2013.

Den tredje konsekvensanalyse blev afsluttet i 2016. Under hensyntagen til den tekniske undersøgelse, rapporten om pilotprojektet, resultatet af høringen af interesserede parter og drøftelserne i Rådet og Europa-Parlamentet blev de vigtigste gennemførelsesmuligheder og delmuligheder for både ind- og udrejsesystemet og et program for registrerede rejsende analyseret i konsekvensanalysen. De fortrukne løsninger fra konsekvensanalysen er direkte udmøntet i de vigtigste ændringer, der er indarbejdet i det nu foreliggende forslag, set i forhold til forslagene fra 2013 (se punkt I "De vigtigste elementer i det reviderede forslag")

Udvalget for Forskriftskontrol har gennemgået udkastet til konsekvensanalyse og afgivet en positiv udtalelse den 22. januar 2016.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

• Resumé af de foreslåede foranstaltninger

Der skal ske en fastlæggelse af formålene med, funktionaliteterne i samt ansvarsforholdene vedrørende ind- og udrejsesystemet. Endvidere skal Agenturet for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed have mandat til at udvikle og varetage den operationelle forvaltning af systemet. En detaljeret redegørelse for det nu

¹² SEC (2008) 153.

¹³ SWD (2013) 47.

foreliggende reviderede forslag, artikel for artikel, kan findes i et separat arbejdsdokument fra Kommissionen.

Det vil være nødvendigt at foretage konsekvensændringer af forordning (EU) nr. 1077/2011, forordning (EF) nr.767/2008 og af (konventionen om gennemførelse af Schengenafreden), jf. under pkt. 1.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for det foreliggende reviderede forslag til forordning er artikel 77, stk. 2, litra b) og d), i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Artikel 77, stk. 2, litra b) og d), er det relevante retsgrundlag for yderligere at specificere foranstaltningerne vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser og at udvikle standarder og procedurer, som skal følges af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af personkontrol ved disse grænser. Artikel 77, stk. 2, litra b) og d), er det retlige grundlag for oprettelsen af ind- og udrejsesystemet. Endvidere hviler det reviderede forslag på artikel 87, stk. 2, litra a), som retsgrundlag for at tillade adgang til systemet med henblik på retshåndhævelse og på artikel 88, stk. 2, litra a), for at tillade adgang for Europol, begge under strenge betingelser. Begge disse supplerende retsgrundlag for adgang til retshåndhævelse og adgang for Europol til oplysninger i ind- og udrejsesystemet kræver den samme almindelige lovgivningsprocedure, der finder anvendelse i henhold til artikel 77, stk. 2, litra b) og d).

- **Nærhedsprincippet**

I henhold til artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende personkontrol og en effektiv kontrol med passagen af medlemsstaternes ydre grænser. Det er nødvendigt at ændre de nuværende EU-bestemmelser vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser for at tage hensyn til, at der på nuværende tidspunkt ikke findes et pålideligt middel til at overvåge rejsemønstret blandt tredjelandstatsborgere, der får indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, fordi den nuværende pligt til at stemple rejsedokumenterne er kompleks og langsommelig og desuden utilstrækkelig til, at medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med grænsekontrol eller kontrol inden for medlemsstaternes område kan vurdere, om en rejsende har ret til ophold eller ej, og fordi de nationale systemer til dette formål har begrænset værdi i et område uden indre grænser.

Der bør være oplysninger til rådighed om, hvem der er blevet nægtet indrejse i EU's område, hvem der befinder sig på EU's område, og hvem der opfylder kravene om et kortvarigt ophold på højst 90 dage i en periode på 180 dage, og om nationaliteter og grupper (visumpligtige eller ej) af rejsende, der bliver, efter at deres tilladelse til ophold er udløbet, samt om støtte til stikprøvekontrol inden for området for at finde frem til personer, der ulovligt opholder sig der, for derved at gøre styringen af migrationen mere effektiv.

Der er brug for en fælles ordning for at fastsætte harmoniserede regler for registrering af nægtelse af indrejse, bevægelser på tværs af grænserne og kontrol med tredjelandstatsborgeres tilladte kortvarige ophold inden for Schengenområdet som helhed.

Dette mål kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne.

En revision af forslaget fra 2013 om et ind- og udrejsesystem er også nødvendig for at give de retshåndhævende myndigheder adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og at sikre en høj grad af intern sikkerhed. Dette mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da en sådan ændring kun kan foreslås af Kommissionen.

- **Proportionalitetsprincippet**

EU-traktatens artikel 5 fastsætter, at EU kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Den form, der er valgt til denne EU-foranstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagetets målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt. Det foreslåede initiativ udgør en udbygning af Schengenreglerne med det formål at sikre, at der anvendes fælles regler ved de ydre grænser på ensartet måde i alle de medlemsstater, der har afskaffet kontrollen ved de indre grænser. Det skaber et instrument, der giver Den Europæiske Union oplysninger om, hvor mange tredjelandstatsborgere der indrejser i og udrejser af EU, hvilket er nødvendigt med henblik på en bæredygtig og dokumenteret politikudformning på området migration og visum. Det giver tillige de retshåndhævende myndigheder adgang til ind- og udrejsesystemet, hvilket er en passende, præcis, sikker og omkostningseffektiv måde til identifikation af statsborgere fritaget for visumpligt, der er mistænkt (eller ofre) for terrorisme eller en alvorlig forbrydelse, og gør det muligt for myndighederne at søge i rejsehistorikken for både visumindehavere og tredjelandstatsborgere fritaget for visumpligt, der er mistænkt (eller ofre) for sådanne forbrydelser.

Forslaget, der bygger på ideen om *indbygget databeskyttelse*, står desuden i et rimeligt forhold til målet, hvad angår retten til beskyttelse af personoplysninger, for så vidt som det ikke kræver, at der indsamles og lagres flere oplysninger i længere tid end, hvad der er absolut nødvendigt for, at systemet kan fungere og opfylde sit formål. Desuden vil alle de sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, der kræves for at sikre en effektiv beskyttelse af de grundlæggende rettigheder for rejsende, især beskyttelsen af deres privatliv og personoplysninger, blive fastlagt og gennemført.

Det vil ikke være nødvendigt med yderligere procedurer eller harmonisering på EU-plan for at få systemet til at fungere; dermed er den påtænkte foranstaltning forholdsmæssig, idet den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt, hvad angår foranstaltninger på EU-plan for at opfylde de fastsatte mål.

Den foretrukne løsning står også i et rimeligt forhold til målet, hvad angår udgifter, når der henses til de fordele, systemet vil give alle medlemsstater ved forvaltningen af de ydre grænser og udviklingen af en fælles EU-migrationspolitik.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: Forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund(e):

Med nærværende forslag oprettes et centraliseret system, hvorigennem medlemsstaterne kan samarbejde med hinanden, hvilket kræver fælles systemopbygning og driftsregler. Der fastsættes desuden i forslaget regler om kontrollen ved de ydre grænser og om adgang til systemet, herunder med henblik på retshåndhævelse, som er de samme for alle medlemsstater. Som følge heraf er det kun muligt at vælge en forordning som retligt instrument.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget til forordning påvirker de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (artikel 1 i EU's charter om grundlæggende rettigheder), forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde (chartrets artikel 5), retten til frihed og sikkerhed (chartrets artikel 6), respekten for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), beskyttelsen af personoplysninger (chartrets artikel 8), asylretten (chartrets artikel 18) og beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering

(chartrets artikel 19), retten til ikke-forskelsbehandling (chartrets artikel 21), børns rettigheder (chartrets artikel 24) og adgangen til effektive retsmidler (chartrets artikel 47).

Forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde samt retten til frihed og sikkerhed påvirkes positivt af gennemførelsen af et ind- og udrejsesystem. En bedre og mere præcis identifikation (ved brug af biometri) af tredjelandstatsborgere, der passerer Schengenområdet ydre grænse, understøtter afsløringen af identitetstyveri, menneskehandel (især for så vidt angår mindreårige) og grænseoverskridende kriminalitet og bidrager dermed til at forbedre sikkerheden for borgerne i Schengenområdet.

Med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger indeholder forslaget en række garantier vedrørende personoplysninger, navnlig adgangen til disse, som skal være strengt begrænset til det, der er formålet med forordningen, og til de udpegede kompetente myndigheder. Garantierne vedrørende personoplysninger omfatter også retten til at få adgang til oplysninger og retten til berigtigelse eller sletning af disse. Begrænsningen af den periode, hvori oplysninger lagres, der er nævnt ovenfor i kapitel 1 i denne begrundelse, bidrager også til at overholde den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger.

Forslaget indeholder bestemmelser om adgang til ind- og udrejsesystemet til forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger med henblik på identifikation af tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser, og med det formål at få adgang til oplysninger om deres rejsehistorik. Som det er bestemt i chartrets artikel 52, stk. 1, skal enhver begrænsning af retten til beskyttelse af personoplysninger være egnet til at nå det tilsigtede mål og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det. Artikel 8, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention anerkender også, at indgreb fra en offentlig myndigheds side i en persons ret til privatliv kan være begrundet af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller forebyggelse af forbrydelse, således som tilfældet er i det foreliggende forslag. Domstolen har også anerkendt¹⁴, at bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet, navnlig organiseret kriminalitet og terrorisme, er af afgørende betydning for at sikre den offentlige sikkerhed, og at effektiviteten heraf i vidt omfang kan være afhængig af anvendelsen af moderne efterforskningsteknikker, og at adgang til personoplysninger, der gives til disse specifikke formål, dermed kan være berettiget, hvis det skønnes nødvendigt.

Forslaget indeholder bestemmelser om adgang til ind- og udrejsesystemet til forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger med henblik på identifikation af tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser, og med det formål at få adgang til oplysninger om deres rejsehistorik. Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på identifikation skal kun være mulig, hvis en forudgående søgning er blevet gennemført i de nationale databaser uden resultat og, i tilfælde af søgninger med fingeraftryk, hvor en tidligere søgning er blevet gennemført i det automatiserede verifikationssystem for fingeraftryk, jf. afgørelse 2008/615/RIA. Der findes oplysninger i VIS om visumindehavere, men der er hverken oplysninger om statsborgere fritaget for visumpligt eller oplysninger om rejsemønstre til rådighed i nogen anden EU-database.

Der kan kun gives adgang til ind- og udrejsesystemets oplysninger til retshåndhævelsesformål til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger som defineret i Rådets rammeafgørelser 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme og 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre, og kun hvis det er nødvendigt i forbindelse med en bestemt sag. Endvidere kan de dertil udpegede retshåndhævende myndigheder kun kræve adgang til

¹⁴ Domstolens dom af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12 Digital Rights Ireland Ltd m.fl., EU:C:2014:238, præmis 51.

ind- og udrejsesystemets oplysninger, hvis der er rimelig grund til at antage, at adgangen væsentligt vil bidrage til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af den pågældende strafbare handling. En anmodning herom kontrolleres af en dertil udpeget retshåndhævende myndighed med henblik på at kontrollere, om de strenge betingelser for at kræve adgang til ind- og udrejsesystemet med retshåndhævelsesformål er opfyldt.

Desuden indeholder forslaget også strenge sikkerhedsforanstaltninger vedrørende oplysninger for at garantere sikkerheden i forbindelse med de behandlede personoplysninger, og det indfører overvågning af behandlingen af oplysningerne fra uafhængige offentlige databeskyttelsesmyndigheders side og dokumentation af alle gennemførte søgninger. I forslaget hedder det også, at behandlingen af alle personoplysninger, der udføres af retshåndhævende myndigheder i ind- og udrejsesystemet, er omfattet af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, når de er trukket ud af systemet.

Med forslaget fastsættes strenge adgangsregler til ind- og udrejsesystemet og de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Det indeholder også regler om den enkeltes ret til indsigt, berigtigelse, sletning og klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysningerne. Derfor er forslaget i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger, og er også i overensstemmelse med artikel 16 i TEUF, der garanterer alle retten til beskyttelse af deres personoplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I forslaget fra 2013 til et ind- og udrejsesystem henvistes til Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme, hvori der indgik et forslag om at afsætte 4,6 mia. EUR til Fonden for Intern Sikkerhed i perioden 2014-2020. I forslaget fra 2013 til et ind- og udrejsesystem blev der afsat 1,1 mia. EUR som et vejledende beløb til udviklingen af ind- og udrejsesystemet og programmet for registrerede rejsende, idet det blev antaget, at udviklingsudgifterne ville begynde at påløbe fra 2015. Dette beløb blev beregnet på grundlag af udviklingen og driften af to separate systemer og på grundlag af 3 års udvikling og 4 års drift.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2000/EF (forordningen om Fonden for Intern Sikkerhed - grænseforvaltning) fastsætter i artikel 5, stk. 5, litra b), at der skal afsættes 791 mio. EUR til udvikling af IT-systemer baseret på eksisterende og/eller nye IT-systemer til forvaltning af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser. Beløbet på 791 mio. EUR svarede til 3 års udvikling (2017-2019 inklusive) med nogle forberedende aktiviteter allerede i 2016 og med driftsstart i 2020.

Efter den tekniske undersøgelse og konsekvensanalysen er det nuværende forslag baseret på den foretrukne løsning med ét enkelt ind- og udrejsesystem, og det nødvendige beløb er blevet skønnet til at være på 480 mio. EUR, som også tager hensyn til formålet vedrørende adgang i forbindelse med retshåndhævelse. Derfor er et forslag om ændring af forordningen om Fonden for Intern Sikkerhed - grænseforvaltning medtaget i det foreliggende forslag for at tilpasse det til det nye reducerede beløb.

Denne finansielle støtte vil dække ikke kun udgifterne til centrale komponenter i hele den periode, den flerårige finansielle ramme gælder (288 mio. EUR - på EU-niveau, både udviklings- og driftsomkostningerne via indirekte forvaltning), men også omkostningerne til integrationen af de eksisterende nationale grænseinfrastrukturer i medlemsstaterne i ind- og udrejsesystemet via de nationale ensartede grænseflader (120 mio. EUR - via direkte forvaltning). Ved at yde finansiel

støtte til integrationsudgifterne på nationalt plan sikres det, at vanskelige finansielle forhold på nationalt plan ikke bringer projektet i fare eller forsinker det. I udviklingsfasen (2017-2019) vil Kommissionen bruge et samlet beløb af 52,7 mio. EUR (via direkte forvaltning) til udgifter i forbindelse med driften i medlemsstaterne.

Når det nye system er driftsklart, kan der ydes støtte til de fremtidige driftsudgifter i medlemsstaterne via disses nationale programmer inden for rammerne af Fonden for Intern Sikkerhed (delt forvaltning). Et beløb på 20 mio. EUR er øremærket til dette formål inden for den samlede rammebeløb på 480 mio. EUR. Dette vil omfatte støtte til driften i ét år.

Der er redegjort for den anvendte omkostningsmodel i bilag 6 - Konsekvensanalysens omkostningsmodel for ind- og udrejsesystemet.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

• Deltagelse

Forslaget bygger på Schengenreglerne, da det vedrører passage af de ydre grænser. Der skal derfor tages højde for følgende forhold i relation til de forskellige protokoller og aftaler med associerede lande.

Danmark: I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger i medfør af tredje del, afsnit V, i TEUF.

Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter dens vedtagelse.

Det Forenede Kongerige og Irland: I medfør af artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen) eller i nogen anden af de retsakter, der er almindeligt kendt som "Schengenreglerne", dvs. retsakterne om organisering af og støtte til afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og de ledsagende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser.

Forordningen udgør en udvikling af disse regler, og derfor deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

På samme måde som i Domstolens dom i sag C-482/08, Det Forenede Kongerige mod Rådet, ECLI:EU:C 2010:631, påvirker den omstændighed, at denne forordning har hjemmel i artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a), samt artikel 77, stk. 2, litra b) og d), i TEUF, ikke ovenstående konklusion, idet adgangen til retshåndhævelsesformål er accessorisk i forhold til etableringen af ind- og udrejsesystemet.

Island og Norge: De procedurer, der er fastsat i den associeringsaftale, som er indgået mellem Rådet og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen,

anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, finder anvendelse, da dette forslag bygger på Schengenreglerne, jf. bilag A til aftalen¹⁵.

Schweiz: Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁶.

Liechtenstein: Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁷.

Kroatien, Cypern, Bulgarien og Rumænien: Denne forordning om oprettelse af ind- og udrejsesystemet erstatter pligten til at stemple tredjelandstatsborgeres pas. Denne bestemmelse skulle anvendes af tiltrædende medlemsstater ved tiltrædelsen af Den Europæiske Union.

¹⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og

om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning (EU) nr. 1077/2011

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse af 13. februar 2008 om forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU³ blev der redegjort for behovet for som en del af EU's strategi for integreret grænseforvaltning at oprette et ind- og udrejsesystem, som elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandsstatsborgere, der får indrejse med henblik på et kortvarigt ophold i Schengenområdet, ind- og udrejser, og som beregner, hvor længe de har tilladelse til at blive.
- (2) På Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2008 blev vigtigheden af at fortsætte arbejdet med at udvikle EU's strategi for integreret grænseforvaltning fremhævet, herunder den bedre udnyttelse af moderne teknologi til at forbedre forvaltningen af de ydre grænser.
- (3) I Kommissionens meddelelse af 10. juni 2009 om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste slås der til lyd for at oprette et elektronisk system til

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ KOM(2008) 69 endelig.

registrering af indrejser til og udrejser fra medlemsstaternes område ved passage af de ydre grænser for derved at sikre en mere effektiv forvaltning af adgangen til området.

- (4) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde den 23.-24. juni 2011 til, at arbejdet med at indføre "intelligente grænser" hurtigt blev igangsat. Kommissionen offentliggjorde den 25. oktober 2011 en meddelelse med titlen "Intelligente grænser – løsningsmodeller og vejen frem".
- (5) Det Europæiske Råd understregede i sine strategiske retningslinjer, der blev vedtaget i juni 2014, at "*Schengenområdet, som gør det muligt for folk at rejse uden kontrol ved de indre grænser, og det stigende antal personer, der rejser til EU, kræver en effektiv forvaltning af EU's fælles ydre grænser for at sikre et højt beskyttelsesniveau. Unionen skal mobilisere alle de redskaber, den har til sin rådighed, for at støtte medlemsstaterne i deres opgave. Med henblik herpå bør den integrerede grænseforvaltning af de ydre grænser moderniseres på en omkostningseffektiv måde for at sikre intelligent grænseforvaltning med et ind- og udrejsesystem og et program for registrerede rejsende og støttes af det nye agentur for store IT-systemer (eu-LISA)*".
- (6) I sin meddelelse af 13. maj 2015 med titlen "En europæisk dagsorden for migration" anførte Kommissionen: "*Med initiativet "intelligente grænser" indledes en ny fase, som sigter mod at øge effektiviteten ved grænsepassage ved at lette passagen for det store flertal af rejsende fra tredjelande i god tro og samtidig styrke kampen mod ulovlig migration ved at oprette et register over alle tredjelandsstatsborgeres grænsepassager under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet*".
- (7) Det er nødvendigt at specificere målene for ind- og udrejsesystemet og dets tekniske opbygning, at fastsætte bestemmelser vedrørende driften og brugen af systemet samt ansvaret herfor, de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i systemet, formålet med og kriterierne for indlæsningen af disse oplysninger, de myndigheder, der skal have adgang til oplysningerne og yderligere regler for databehandling og beskyttelse af personoplysninger.
- (8) Ind- og udrejsesystemet bør anvendes på tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejse med henblik på et kortvarigt ophold i Schengenområdet. Det bør også gælde for tredjelandsstatsborgere, hvis indrejse med henblik på et kortere ophold er blevet afvist.
- (9) Formålet med ind- og udrejsesystemet bør være at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær migration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. Ind- og udrejsesystemet skal navnlig være med til at sikre identifikationen af alle personer, der ikke eller ikke længere overholder reglerne for opholdets varighed på medlemsstaternes område.
- (10) For at nå disse mål bør alfanumeriske oplysninger og biometriske data (fingeraftryk og ansigtsbillede) behandles i ind- og udrejsesystemet. Brugen af biometri er trods dens indvirkning på privatlivets fred for rejsende berettiget af to grunde. For det første er biometri en pålidelig metode til identifikation af tredjelandsstatsborgere på medlemsstaternes område, der ikke er i besiddelse af rejsedokumenter eller nogen anden form for identifikation, en almindeligt benyttet metode blandt irregulære migranter. For det andet muliggør biometri en mere pålidelig sammenligning af lovlige rejsendes ind- og udrejseoplysninger. Hvis der anvendes ansigtsbilleder i kombination med fingeraftryksdata, er der mulighed for at reducere antallet af registrerede fingeraftryk, samtidig med at der opnås samme resultat med hensyn til nøjagtigheden af identifikationen.

- (11) Der bør registreres fire fingeraftryk af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, i ind- og udrejsesystemet, hvis det er fysisk muligt, for derved at gøre det muligt at foretage en præcis verifikation og identifikation (hvorved det sikres, at tredjelandstatsborgeren ikke allerede er registreret under en anden identitet eller med et andet rejsedokument) og sikre, at der i alle tilfælde er tilstrækkelige oplysninger til rådighed. Der vil blive foretaget kontrol af visumindehaveres fingeraftryk i visuminformationssystemet (VIS), der blev oprettet ved Rådets beslutning 2004/512/EC⁴. Ansigtspildet af såvel tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, som tredjelandstatsborgere, der er visumindehavere, bør registreres i ind- og udrejsesystemet, og det bør bruges som den væsentligste biometriske identifikator til verifikation af identiteten af tredjelandstatsborgere, som tidligere er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet; dette bør ske så længe deres individuelle mappe ikke er blevet slettet. Alternativt bør den pågældende verifikation udføres ved brug af fingeraftryk.
- (12) Ind- og udrejsesystemet bør bestå af et centralt system, der omfatter en central edb-database med biometriske og alfanumeriske oplysninger, en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat, en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader. Hver medlemsstat bør tilslutte sine nationale grænseinfrastrukturer til den nationale ensartede grænseflade.
- (13) Der bør skabes interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS i form af en direkte kommunikationskanal mellem de centrale systemer med henblik på at gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS for at hente visumrelaterede oplysninger med henblik på at oprette eller opdatere den individuelle mappe, at gøre det muligt for grænsemyndighederne ved de ydre grænser at kontrollere visummets gyldighed og en visumindehavers identitet ved hjælp af fingeraftryk direkte i VIS og at gøre det muligt for grænsemyndighederne at verificere identiteten på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, i VIS ved hjælp af fingeraftryk. Interoperabilitet skal også gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger VIS, at søge i ind- og udrejsesystemet direkte fra VIS med henblik på behandlingen af visumansøgninger og afgørelser vedrørende disse ansøgninger og at gøre det muligt for visummyndigheder at opdatere visumrelaterede oplysninger i ind- og udrejsesystemet i tilfælde af, at et visum bliver annulleret, inddraget eller forlænget. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008/EF⁵ bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Nærværende forordning bør fastlægge, hvilke myndigheder i medlemsstaterne der kan få tilladelse til at få adgang til at indlæse, ændre, slette eller indhente oplysninger særligt med henblik på ind- og udrejsesystemet og i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres opgaver.
- (15) Enhver behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet bør stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål og være nødvendig for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver. Ved anvendelsen af ind- og udrejsesystemet bør de kompetente myndigheder sikre, at den menneskelige værdighed og integriteten for de personer, hvorom der anmodes

⁴ Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) (EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s.60).

om oplysninger, respekteres, og de må ikke forskelsbehandle personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

- (16) Ved bekæmpelsen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger er det bydende nødvendigt, at de retshåndhævende myndigheder råder over helt aktuelle oplysninger, hvis de skal udføre deres opgaver. Adgangen til VIS-data med henblik på retshåndhævelse har allerede vist sig nyttig i forbindelse med identifikationen af mennesker, der har lidt en voldsom død, og som hjælp for efterforskerne til at gøre betydelige fremskridt i sager om menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel. Adgang til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet er nødvendig med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger som nævnt i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA⁶ eller andre alvorlige strafbare handlinger som nævnt i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA⁷. De oplysninger, der genereres af ind- og udrejsesystemet, vil kunne bruges som værktøj til verifikation af identitet både i tilfælde, hvor tredjelandstatsborgeren har ødelagt sine dokumenter, og hvor de retshåndhævende myndigheder er i færd med at efterforske en forbrydelse gennem brug af fingeraftryk eller ansigtsbillede og ønsker at fastslå en identitet. Det vil også kunne bruges som et strafferetligt efterforskningsværktøj til at tilvejebringe beviser ved at spore rejseruterne for en person, der mistænkes for at have begået en forbrydelse, eller et offer for en forbrydelse. Ind- og udrejsesystemet bør derfor være til rådighed for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Den Europæiske Politienhed ("Europol") på de betingelser, der er fastsat i forordningen.
- (17) Desuden spiller Europol en central rolle med hensyn til samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder på området grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til ind- og udrejsesystemet inden for rammerne af sine opgaver, jf. Rådets afgørelse 2009/371/RIA.⁸
- (18) Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, hvad angår respekten for den enkeltes privatliv og beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i ind- og udrejsesystemet. Et sådant indgreb skal ske i henhold til loven, og loven skal være formuleret tilstrækkeligt præcist til, at borgerne kan indrette deres adfærd herefter, og skal beskytte den enkelte mod vilkårlighed og med tilstrækkelig klarhed angive omfanget af det skøn, der indrømmes de kompetente myndigheder, og bestemme, hvordan skønnet skal udøves. I et demokratisk samfund skal ethvert indgreb anses for nødvendigt for at beskytte en lovlig og forholdsmæssig interesse, og indgrebet skal stå i et rimeligt forhold til det lovlige formål, der forfølges.
- (19) Sammenligninger af oplysninger på grundlag af et latent fingeraftryk, som er det fingeraftryksspør, der kan findes på et gerningssted, er af afgørende betydning inden for politisamarbejde. Muligheden for at sammenligne et latent fingeraftryk med de fingeraftryksdata, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, i de tilfælde, hvor der er rimelig grund til at antage, at gerningsmanden eller offeret kan være registreret i ind- og

⁶ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002 s.6).

⁷ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1)

⁸ Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37).

udrejsesystemet, vil give de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne et meget værdifuldt redskab til at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, når for eksempel de eneste beviser på et gerningssted er latente fingeraftryk.

- (20) Det er nødvendigt at udpege de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt det centrale adgangspunkt, hvorigennem anmodninger om adgang til ind- og udrejsesystemet indgives, og at føre en liste over de operative enheder inden for de udpegede myndigheder, som er bemyndigede til at anmode om en sådan adgang til de specifikke formål forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (21) Anmodninger om adgang til oplysninger lagret i det centrale system bør fremsættes af de operative enheder inden for de udpegede myndigheder til det centrale adgangspunkt og bør være begrundede. De operative enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemets oplysninger, må ikke fungere som kontrolmyndighed. De centrale adgangspunkter bør handle uafhængigt af de udpegede myndigheder og være ansvarlige for på uafhængig vis at sikre en streng overholdelse af de adgangsbetingelser, der er fastsat i forordningen. I ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, hvor det er nødvendigt tidligt at få adgang til oplysninger for at reagere på en specifik og reel trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, bør det centrale adgangspunkt behandle anmodningen omgående og først foretage verifikationen bagefter.
- (22) For at beskytte personoplysninger og udelukke systematiske søgninger må behandlingen af ind- og udrejsesystemets oplysninger kun finde sted i særlige tilfælde, og når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol må således kun anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet, når de har rimelig grund til at tro, at en sådan adgang vil kunne tilvejebringe oplysninger, der i væsentlig grad vil kunne hjælpe dem med at forebygge, opdage eller efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling.
- (23) Endvidere bør adgang til ind- og udrejsesystemet kun tillades med henblik på identifikation af ukendte mistænkte, gerningsmænd eller ofre for terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger på betingelse af, at søgning i medlemsstatens fingeraftryksdatabaser og de elektroniske fingeraftrykssystemer i alle de øvrige medlemsstater, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA⁹, ikke har ført til, at den pågældendes identitet kan fastslås. Desuden bør adgang til ind- og udrejsesystemets registreringer vedrørende en kendt person være behørigt begrundet.
- (24) Med henblik på at opnå en effektiv sammenligning og udveksling af personoplysninger bør medlemsstaterne fuldt ud gennemføre og anvende de eksisterende internationale aftaler og den allerede gældende EU-lovgivning vedrørende udveksling af personoplysninger, navnlig afgørelse 2008/615/RIA.
- (25) De personoplysninger, der lagres i ind- og udrejsesystemet, bør ikke gemmes længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålene med systemet. Det er hensigtsmæssigt at lagre oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere i fem år med henblik på grænseforvaltning

⁹ Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

for at undgå, at tredjelandsstatsborgere skal genregistreres i ind- og udrejsesystemet før udløbet af dette tidsrum. For så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF¹⁰ finder anvendelse, eller til en tredjelandsstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, er det hensigtsmæssigt at gemme hver kombineret ind- og udrejseregistrering i højst et år efter den sidste udrejse.

- (26) En femårig datalagringsperiode er nødvendig for, at grænsevagten har mulighed for at gennemføre den nødvendige risikoanalyse, der kræves ifølge Schengengrænsekodeksen, før den rejsende får lov til at indrejse i Schengenområdet. Behandlingen af visumansøgninger i konsulater kræver også, at ansøgerens rejsehistorik analyseres med henblik på at vurdere brugen af tidligere visa og overholdelsen af betingelserne for ophold. Passtemplingen vil blive fjernet og erstattet af en søgning i ind- og udrejsesystemet. Den rejsehistorik, der er til rådighed i systemet, bør derfor dække et tidsrum, der er tilstrækkeligt langt med henblik på visumudstedelse. Den femårige datalagringsperiode vil reducere frekvensen af genregistrering og vil være til gavn for alle rejsende, idet den gennemsnitlige tid, der medgår til grænsepassage, vil blive reduceret, hvilket tilsvarende vil ske for ventetiden ved grænseovergangsstederne. Også for en rejsende, der kun én gang rejser ind i Schengenområdet, vil det forhold, at andre rejsende, der allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet, ikke skal genregistreres, reducere ventetiden ved grænsen. Denne datalagringsperiode vil også være nødvendig for at give mulighed for at lempede grænsepassagen ved brug af procesacceleratorer og selvbetjeningssystemer. En sådan lempelse afhænger af de oplysninger, der er registreret i systemet. En kortere datalagringsperiode ville have en negativ indvirkning på grænsekontrollens varighed. En kortere dataopbevaringsperiode ville reducere gruppen af rejsende, der kan have gavn af en sådan lempelse og dermed undergrave det erklærede mål om at lette grænsepassagen.
- (27) Det vil være nødvendigt med samme lagringsperiode på fem år i forbindelse med oplysninger vedrørende personer, der ikke er udrejst fra medlemsstatens område inden udløbet af det tilladte ophold, for at understøtte identifikations- og tilbagesendelsesproceduren og vedrørende personer, der er blevet nægtet indrejse med henblik på et kortere ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum}. Oplysningerne bør slettes efter en periode på fem år, medmindre der er grund til at slette dem tidligere.
- (28) Der bør fastlægges præcise regler for ansvaret for udviklingen og driften af ind- og udrejsesystemet og medlemsstaternes ansvar for tilkoblingen af deres systemer til ind- og udrejsesystemet. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011¹¹, bør være ansvarligt for udviklingen og den operationelle forvaltning af et centraliseret ind- og udrejsesystem i overensstemmelse med denne forordning, og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1077/2011 bør ændres i overensstemmelse hermed.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, p 1).

- (29) Der bør fastlægges regler for medlemsstaternes erstatningsansvar for skader, der opstår som følge af overtrædelse af denne forordning.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹² om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre denne behandling foretages af medlemsstaternes udpegede myndigheder eller kontrolmyndigheder med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (31) Medlemsstaternes myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger i medfør af nærværende forordning bør være omfattet af databeskyttelsesstandarder i henhold til national lovgivning, som er i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA¹³.
- (32) Personoplysninger, som medlemsstaterne har modtaget i henhold til denne forordning, må ikke overføres eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat part etableret i eller uden for Unionen, undtagen hvis det er nødvendigt i konkrete tilfælde for at bidrage til identifikationen af en tredjelandsstatsborger i forbindelse med tilbagesendelsen af den pågældende og under strenge betingelser.
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁴ finder anvendelse på EU-institutionernes og -organernes aktiviteter, når de udfører deres opgaver som ansvarlige for den operationelle forvaltning af ind- og udrejsesystemet.
- (34) De uafhængige tilsynsmyndigheder, som er oprettet i henhold til artikel 28 i direktiv 95/46/EF, bør kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør kontrollere EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om tilsynet med ind- og udrejsesystemet.
- (35) De nationale tilsynsmyndigheder, der er oprettet i medfør af artikel 25 i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, bør overvåge lovligheden af behandling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse i medlemsstaterne, og de nationale tilsynsmyndigheder, der er oprettet i medfør af artikel 33 i afgørelse 2009/371/RIA, bør kontrollere lovligheden af den databehandling, der udføres af Europol.
- (36) (...) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i medfør af artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og har afgivet udtalelse den

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

¹³ Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (37) Med forslaget fastsættes strenge regler for adgangen til ind- og udrejsesystemet og bestemmelser om de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger. Det indeholder også regler om den enkeltes ret til indsigt, berigtigelse, sletning og klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysningerne. Denne forordning overholder derfor de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (charterets artikel 1), forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde (chartrets artikel 5), retten til frihed og sikkerhed (chartrets artikel 6), respekten for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), beskyttelsen af personoplysninger (chartrets artikel 8), retten til ikke-forskelsbehandling (chartrets artikel 21), børns rettigheder (chartrets artikel 24), ældres rettigheder (chartrets artikel 25), handicappede menneskers rettigheder (chartrets artikel 26) samt adgangen til effektive retsmidler (chartrets artikel 47).
- (38) For at sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen af denne forordning kræves det, at der foretages regelmæssige evalueringer. Medlemsstaterne bør indføre regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de gennemføres.
- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør der tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁵.
- (40) Målet om at oprette et fælles ind- og udrejsesystem og indførelsen af fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for brugen af oplysningerne kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne; på grund af foranstaltningens omfang og virkninger kan målet bedre nås på EU-plan, jf. nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (41) Efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet bør artikel 20, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen ændres, da den er i strid med artikel 77, stk. 2, litra a) og c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den fælles visumpolitik ikke kan baseres på, om medlemsstaterne har indgået bilaterale visumfritagelsesaftaler eller ej, og den tilladte længde af tredjelandsstatsborgeres ophold ikke må afhænge af antallet og indholdet af sådanne bilaterale aftaler. Desuden ville ind- og udrejsesystemet ikke kunne tage højde for og beregne det tilladte opholds længde for tredjelandsstatsborgere uden visumpligt, der er omfattet af sådanne aftaler, og der bør ses bort fra disse.
- (42) De forventede omkostninger ved ind- og udrejsesystemet er lavere end det budget, der er øremærket til intelligente grænser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 515/2014¹⁶. Efter vedtagelsen af denne forordning bør Kommissionen følgelig i medfør af artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) 515/2014 ved hjælp af en delegeret retsakt omfordele det beløb, der for øjeblikket er afsat til udvikling af IT-systemer som støtte for forvaltningen af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150, af 20.5.2014, s. 143).

- (43) Denne forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem erstatter den forpligtelse til at stemple tredjelandstatsborgeres pas, der gælder for alle tiltrædende medlemsstater. Ophold i medlemsstater, der i overensstemmelse med deres respektive tiltrædelsesakter endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, bør ikke tages i betragtning ved beregningen af varigheden af det tilladte ophold i Schengenområdet. De pågældende medlemsstater bør registrere tredjelandstatsborgeres ophold i ind- og udrejsesystemet, men den automatiske beregningsmekanisme i systemet bør ikke indregne det som en del af opholdets tilladte længde.
- (44) Denne forordning er ikke til hinder for anvendelsen af direktiv 2004/38/EC.
- (45) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter dens vedtagelse.
- (46) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁷; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (47) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁸; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (48) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁹ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF²⁰.
- (49) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²¹ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²² og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA²³.

¹⁷ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

¹⁸ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

¹⁹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

²⁰ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

²¹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

²² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det

- (50) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁴ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁵ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU²⁶.
- (51) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde vedrører Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes der et "ind- og udrejsesystem" til registrering og lagring af oplysninger om dato, tidspunkt og sted for tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse ved passage af medlemsstaternes ydre grænser med henblik på beregningen af varigheden af deres ophold og for at generere indberetninger til medlemsstaterne, når det tilladte tidsrum for opholdet er udløbet, samt til registrering af dato, tid og sted for nægtelse af indrejse for tredjelandstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum}, samt den myndighed i medlemsstaten, der nægtede indrejse, og begrundelsen herfor.
2. Forordningen fastsætter også de betingelser, hvorunder medlemsstaternes udpegede retshåndhævende myndigheder og Den Europæiske Politienhed (Europol) kan få adgang til

Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

²³ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

²⁴ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²⁵ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²⁶ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

at søge i ind- og udrejsesystemet med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Forordningen finder anvendelse på alle tredjelandssstatsborgere, der får indrejse med henblik på et kortvarigt ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum} på medlemsstaternes område, og som underkastes grænsekontrol i medfør af forordning (EU) 2016/399, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser. Når de indrejser i og udrejser af medlemsstaternes område, finder den anvendelse på tredjelandssstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandssstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.
2. Forordningen finder også anvendelse på tredjelandssstatsborgere, der nægtes indrejse på medlemsstaternes område med henblik på et kortvarigt ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum} i medfør af artikel 14 i forordning (EU) 2016/399.
3. Forordningen finder ikke anvendelse på:
 - a) familiemedlemmer til en unionsborger, som er omfattet af direktiv 2004/38/EF, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af dette direktiv
 - b) familiemedlemmer til tredjelandssstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af direktiv 2004/38/EF
 - c) andre indehavere af opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 16, i forordning (EU) 2016/399, end dem, der er omfattet af dette stykkes litra a) og b)
 - d) indehavere af visa til længerevarende ophold
 - e) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino
 - f) personer eller grupper af personer, der er fritaget for eller er omfattet af den lempelse af grænsepassagen, der er omhandlet i artikel 6a), stk. 3, litra d), e) og f), i forordning (EU) 2016/399.

Denne forordning finder ikke anvendelse på de familiemedlemmer, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), selv om de ikke ledsager eller slutter sig til den unionsborger eller en tredjelandssstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed.

4. Bestemmelserne i denne forordning vedrørende beregningen af varigheden af ophold og generering af indberetninger til medlemsstaterne, når de tilladte opholdsperioder er udløbet, gælder ikke for tredjelandssstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF, eller til en tredjelandssstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.

Artikel 3
Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder følgende definitioner:
- 1) "ydre grænser": ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2, i forordning (EU) 2016/399
 - 2) "grænsemyndigheder": de kompetente myndigheder, der i medfør af national lovgivning er udpeget til at gennemføre kontrol af personer ved overgangsstederne ved de ydre grænser i henhold til forordning (EU) 2016/399
 - 3) "indvandringsmyndigheder": de kompetente myndigheder, der i medfør af national lovgivning er udpeget til at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandsstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område
 - 4) "visummyndigheder": de kompetente myndigheder, herunder de centrale visummyndigheder og de myndigheder, der er ansvarlige for at udstede visum ved den ydre grænse, der i hver medlemsstat er ansvarlige for at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger eller for at træffe afgørelser om, hvorvidt et visum skal annulleres, inddrages eller forlænges
 - 5) "tredjelandsstatsborger": enhver, der ikke er unionsborger efter bestemmelsen i traktatens artikel 20, med undtagelse af personer, som nyder samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til aftaler mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side
 - 6) "rejsedokument": et pas eller et andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum
 - 7) "kortvarigt ophold": ophold på medlemsstaternes område af højst 90 dages varighed inden for en periode af 180 dage
 - 8) "visum til kortvarigt ophold": en tilladelse udstedt af en medlemsstat med henblik på et planlagt ophold på medlemsstaternes område af højst 90 dages varighed inden for en periode af 180 dage
 - 9) "rundrejsevisum": en tilladelse udstedt af en medlemsstat med henblik på et planlagt ophold på to eller flere medlemsstaters område i en periode på mere end 90 dage inden for en periode af 180 dage, forudsat at ansøgeren ikke har til hensigt at opholde sig i mere end 90 dage inden for en periode af 180 dage på den samme medlemsstats område
 - 10) "transportvirksomhed": en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring
 - 11) "ansvarlig medlemsstat": den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i ind- og udrejsesystemet
 - 12) "verifikation": sammenligning af datasæt for at kontrollere, om en påstået identitet er ægte (kontrol ved sammenligning af to datasæt)
 - 13) "identifikation": fastlæggelse af en persons identitet via en søgning i en database på grundlag af flere datasæt (kontrol ved sammenligning af mange datasæt)

- 14) "alfanumeriske oplysninger": oplysninger, der er angivet med bogstaver, tal, specialtegn, mellemrum og sætningstegn
 - 15) "fingeraftryksdata": oplysninger om fingeraftryk af pegefingern, langfingern, ringfingern og lillefingern fra højre hånd, hvis de findes, og ellers fra venstre hånd, eller et latent fingeraftryk
 - 16) "ansigtsbillede": digitale billeder af ansigtet med tilstrækkelig opløsning og kvalitet til, at de kan anvendes i forbindelse med automatisk biometrisk sammenligning
 - 17) "biometriske data": fingeraftryksdata og ansigtsbillede
 - 18) "person, hvis tilladelse til ophold er udløbet": en tredjelandsstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
 - 19) "eu-LISA": Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som er oprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011
 - 20) "Frontex": Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004
 - 21) "tilsynsmyndighed": de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i medfør af artikel 28 i direktiv 95/46/EF
 - 22) "national tilsynsmyndighed" med hensyn til retshåndhævelse: de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i medfør af artikel 25 i Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA
 - 23) "nationalt tilsynsorgan": de tilsynsorganer, der er oprettet i medfør af artikel 33 i afgørelse 2009/371/RIA
 - 24) "oplysninger i ind- og udrejsesystemet": alle oplysninger, der er lagret i det centrale system i medfør af artikel 13, 14, 15, 16, 17 og 18.
 - 25) "retshåndhævelse": forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
 - 26) "terrorhandlinger": de strafbare handlinger i national lovgivning, der svarer til eller er ligestillet med dem, der er nævnt i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA
 - 27) "alvorlige strafbare handlinger": de straffelovsovertrædelser, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvis de i henhold til national lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år.
2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i direktiv 95/46/EF, anvendes i den samme betydning i denne forordning, for så vidt som personoplysninger behandles af myndighederne i medlemsstaterne med det formål, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, stk. 1.
 3. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/977/EF, anvendes i den samme betydning i denne forordning, for så vidt som personoplysninger behandles af myndighederne i medlemsstaterne med henblik på retshåndhævelse.

Artikel 4
Ind- og udrejsesystemets opbygning

Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") udvikler og forvalter ind- og udrejsesystemet, herunder funktionerne til behandling af biometriske oplysninger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f), og artikel 15.

Artikel 5
Formålet med ind- og udrejsesystemet

Ved at registrere, lagre og give medlemsstaterne adgang til dato, tidspunkt og sted for tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse samt nægtelse af indrejse for tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser skal ind- og udrejsesystemet:

- a) øge effektiviteten af grænsekontrollen ved at beregne og overvåge varigheden af det tilladte ophold ved ind- og udrejse for tredjelandstatsborgere, der får tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum}
- b) bidrage til identifikationen af personer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold på medlemsstaternes område
- c) gøre det muligt at identificere og opdage personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet (også inden for området), og gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder at træffe passende foranstaltninger, herunder at øge mulighederne for tilbagesendelse
- d) gøre det muligt elektronisk at kontrollere tilfælde af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemet
- e) frigøre de grænsekontrollressourcer, der anvendes til at gennemføre kontrol, der kan automatiseres, og muliggøre bedre fokus på vurdering af tredjelandstatsborgere
- f) give konsulater adgang til oplysninger om lovlig anvendelse af tidligere visa
- g) informere tredjelandstatsborgere om varigheden af deres lovlige ophold
- h) samle statistiske oplysninger om tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse og nægtelse af indrejse samt tilfælde, hvor de er blevet længere, end de havde tilladelse til, med henblik på at forbedre vurderingen af risikoen for, at de overskrider varigheden af det tilladte ophold, og understøtte evidensbaseret politisk beslutningstagning i EU vedrørende migration
- i) bekæmpe identitetsbedrageri
- j) bidrage til forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- k) muliggøre identifikation og pågribelse af terrorist- og kriminalitetsmistænkte samt ofre, der passerer de ydre grænser
- l) muliggøre generering af oplysninger om rejsehistorikken for terrorist- og kriminalitetsmistænkte samt ofre til brug for undersøgelser i forbindelse med terrorisme eller grov kriminalitet.

Artikel 6
Ind- og udrejsesystemets tekniske opbygning

1. Ind- og udrejsesystemet består af:
 - a) et centralt system
 - b) en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat på grundlag af fælles tekniske specifikationer, der er ens for alle medlemsstater, og som muliggør tilslutning af det centrale system til de nationale grænseinfrastrukturer i medlemsstaterne
 - c) en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system
 - d) en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader.
2. Ind- og udrejsesystemets centrale system hostes af eu-LISA på dettes to tekniske lokaliteter. Det tilvejebringer de funktioner, der er anført i denne forordning i overensstemmelse med betingelserne for tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. artikel 34, stk. 3.
3. Uden at dette berører Kommissionens beslutning 2008/602/EF²⁷, vil nogle hardware- og softwarekomponenter i ind- og udrejsesystemets kommunikationsinfrastruktur blive delt med kommunikationsinfrastrukturen i VIS, jf. artikel 1, stk. 2, i beslutning 2004/512/EF. Ud over VIS' eksisterende private virtuelle netværk etableres der et separat virtuelt privat netværk til brug for ind- og udrejsesystemet for at sikre den logiske adskillelse af oplysninger i VIS og oplysninger i ind- og udrejsesystemet.

Artikel 7
Interoperabilitet med VIS

1. eu-LISA etablerer en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system med henblik på at muliggøre interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS. Direkte søgninger mellem systemerne vil kun være mulig, hvis der er hjemmel til det i både denne forordning og i forordning (EF) nr. 767/2008.
2. Kravet om interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS fra ind- og udrejsesystemet med henblik på at:
 - a) hente og importere de visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS med henblik på at oprette eller opdatere den individuelle mappe for en visumindehaver i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 13, 14 og 16 i denne forordning og artikel 18a i forordning (EF) nr.767/2008
 - b) hente og importere de visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS med henblik på at opdatere ind- og udrejsesystemet i tilfælde af, at et visum bliver annulleret, inddraget

²⁷ Kommissionens beslutning 2008/602/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af den fysiske arkitektur for og kravene til de nationale grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader i udviklingsfasen (EUT L 194 af 23.7.2008, s. 3).

eller forlænget, jf. artikel 17 i denne forordning og artikel 13, 14 og 18a i forordning (EF) nr. 767/2008

- c) verificere ægtheden og gyldigheden af visummet, eller om betingelserne for indrejse i medlemsstaterne i medfør af artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt, jf. artikel 21 i denne forordning og artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008
 - d) ved de ydre grænser at verificere, om en tredjelandstatsborger, der er fritaget for visum, tidligere er blevet registreret i VIS, jf. artikel 21 i denne forordning og artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008
 - e) ved de ydre grænser at kontrollere identiteten på en visumindehaver, hvis identitet ikke kan verificeres i ind- og udrejsesystemet, ved hjælp af fingeraftryk i VIS, jf. artikel 21 i denne forordning og artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008.
3. Kravet om interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i ind- og udrejsesystemet fra VIS med henblik på at:
- a) behandle visumansøgninger og træffe afgørelser vedrørende de pågældende ansøgninger, jf. artikel 22 i denne forordning og artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008
 - b) opdatere de visumrelaterede oplysninger direkte i ind- og udrejsesystemet i tilfælde af, at et visum bliver annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 17 i denne forordning og artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 8

Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at indlæse, ændre, slette og søge i oplysninger

1. Adgangen til ind- og udrejsesystemet med henblik på at indlæse, ændre, slette og søge i de oplysninger, der er nævnt i artikel 13, 14, 15, 16, 17 og 18, skal udelukkende forbeholdes behørigt bemyndiget personale hos hver medlemsstats myndigheder, som har kompetence med hensyn til de formål, der er fastsat i artikel 21-32. Denne adgang skal begrænses til det omfang, der er nødvendigt med henblik på at udføre opgaverne i overensstemmelse med dette formål, og den skal stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål.
2. Hver medlemsstat udpeger de kompetente nationale myndigheder, herunder grænse-, visum- og indvandringsmyndigheder. Det behørigt bemyndigede personale skal have adgang til ind- og udrejsesystemet for at indlæse, ændre, slette eller søge oplysninger. Hver medlemsstat sender snarest muligt eu-LISA en liste over disse myndigheder. Det skal i listen nærmere præciseres, til hvilket formål hver myndighed skal have adgang til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet.

Inden tre måneder efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, jf. artikel 60, skal en konsolideret liste over de pågældende myndigheder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis der sker ændringer heri, offentliggør eu-LISA en ajourført konsolideret liste en gang om året.

Artikel 9
Generelle principper

1. Hver kompetent myndighed, der er bemyndiget til at få adgang til ind- og udrejsesystemet, sikrer, at anvendelsen af ind- og udrejsesystemet er nødvendig, passende og forholdsmæssig.
2. Hver kompetent myndighed sikrer, at den i forbindelse med anvendelsen af ind- og udrejsesystemet ikke forskelsbehandler tredjelandstatsborgere på grundlag af køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, og at den fuldt ud respekterer den pågældende persons menneskelige værdighed og integritet. Der skal tages særligt hensyn til børns, ældres og handicappede personers situation. Når oplysninger om et barn gemmes, er det barnets tarv, der skal komme i første række.

Artikel 10

Automatisk beregningsmekanisme og pligt til at informere tredjelandstatsborgere om længden af det resterende tilladte ophold

1. Ind- og udrejsesystemet skal indeholde en automatisk beregningsmekanisme, der angiver den maksimale varighed af det tilladte ophold i medfør af artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399 for tredjelandstatsborgere, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, og som får indrejse med henblik på et kortvarigt ophold {eller på grundlag af et rundrejsevisum}.

Beregningsmekanismen finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.
2. Den automatiske beregningsmekanisme skal:
 - a) informere de kompetente myndigheder om længden af det tilladte ophold ved indreisen og om, hvorvidt det tilladte antal indrejser i visaene til en eller to indrejser er blevet brugt tidligere
 - b) ved udreisen identificere tredjelandstatsborgere, hvis tilladelse til ophold er udløbet.
3. Grænsemyndighederne underretter tredjelandstatsborgeren om den maksimale varighed af det tilladte ophold, og der skal herved tages hensyn til det tilladte antal indrejser og varigheden af det tilladte ophold i medfør af visummet {eller rundrejsevisummet}, jf. artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) nr. 2016/399.
4. Der tages ikke hensyn til ophold i medlemsstater, der i overensstemmelse med deres respektive tiltrædelsesakter endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, ved beregningen af varigheden af det tilladte ophold i Schengenområdet. De pågældende medlemsstater skal registrere tredjelandstatsborgeres ophold i ind- og udrejsesystemet. Den automatiske beregningsmekanisme i systemet skal imidlertid ikke indregne ophold i medlemsstater, der ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, som en del af varigheden af det tilladte ophold.

Artikel 11
Informationsmekanisme

1. Ind- og udrejsesystemet skal indeholde en mekanisme, der automatisk finder frem til de ind- og udrejseregistreringer, der ikke indeholder udrejseoplysninger umiddelbart efter den dato, hvor det tilladte ophold er udløbet, og de registreringer, hvor det længst tilladte ophold er overskredet.
2. En liste, der er genereret af systemet, og som indeholder de i artikel 14 og 15 nævnte oplysninger om alle identificerede personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, skal være til rådighed for de udpegede kompetente nationale myndigheder.

Artikel 12
Webtjeneste

1. For at gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere på ethvert tidspunkt at undersøge længden af det resterende tilladte ophold, giver en sikret internetadgang til en webtjeneste hostet af eu-LISA på dettes to tekniske lokaliteter dem mulighed for at angive de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, litra b), i kombination med de forventede ind- og udrejsedatoer. På grundlag heraf giver webtjenesten dem et OK/IKKE OK-svar. Webtjenesten skal anvende en separat skrivebeskyttet database, der opdateres dagligt via en envejs-ekstraktion af den mindste nødvendige delmængde af oplysningerne i ind- og udrejsesystemet.
2. Transportvirksomheder kan bruge den sikre internetadgang til den i stk. 1 omhandlede webtjeneste for at kontrollere, om tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et visum til en enkelt eller to indrejser, allerede har brugt visummet. Transportvirksomheden angiver de oplysninger, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra d). Webtjenesten giver dem på grundlag heraf et OK/IKKE OK-svar. Transportvirksomheder kan lagre de sendte oplysninger og de modtagne svar.
3. Nærmere regler om betingelserne for driften af webtjenesten og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for webtjenesten, vedtages efter proceduren i artikel 61, stk. 2.

KAPITEL II
Indrejse og grænsemyndighedernes brug af oplysninger

Artikel 13
Procedurer for indlæsning af oplysninger i ind- og udrejsesystemet

1. Grænsemyndighederne verificerer i henhold til artikel 21, om der tidligere er oprettet en individuel mappe i ind- og udrejsesystemet for tredjelandsstatsborgeren samt dennes identitet. Når en tredjelandsstatsborger benytter et selvbetjeningssystem til forudregistrering af oplysninger eller med henblik på gennemførelsen af grænsekontrol, **[should this self-service system not be defined or explained?]** kan der foretages en verifikation ved hjælp af selvbetjeningssystemet.
2. Hvis der tidligere er oprettet en mappe, ajourfører grænsemyndigheden om nødvendigt de individuelle oplysninger i mappen, registrerer hver ind- eller udrejse, jf. artikel 14 og 15, eller i givet fald nægtelse af indrejse, jf. artikel 16. Den nævnte registrering knyttes til den pågældende tredjelandsstatsborgers individuelle mappe. Efter behov føjes de oplysninger,

der er nævnt i artikel 17, stk. 1, til den individuelle mappe, og de oplysninger, der er nævnt i artikel 17, stk. 3 og 4, føjes til den pågældende tredjelandstatsborgers ind- og udrejseregistrering. De forskellige rejsedokumenter og identiteter, der er brugt lovligt af en tredjelandstatsborger, føjes til tredjelandstatsborgerens individuelle mappe. Når en tidligere mappe er blevet registreret, og tredjelandstatsborgeren præsenterer et rejsedokument, der er forskelligt fra det, der tidligere er registreret, skal de oplysninger, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra f), også ajourføres, hvis det ansigtsbillede, som er registreret i chippen på det nye rejsedokument, kan udtrækkes elektronisk.

3. Hvis det er nødvendigt at oprette en mappe for en visumindehaver eller opdatere dennes individuelle mappeoplysninger, kan grænsemyndighederne hente og importere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra d), e) og g), direkte fra VIS, jf. artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.
4. Hvis en tredjelandstatsborger ikke tidligere er blevet registreret i ind- og udrejse systemet, opretter grænsemyndigheden en individuel mappe for personen ved at indlæse de oplysninger, der er nævnte i henholdsvis artikel 14, 15 og 16.
5. Hvis en tredjelandstatsborger bruger et selvbetjeningssystem til forudregistrering af oplysninger, finder artikel 8c i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald kan tredjelandstatsborgeren forudregistrere de individuelle mappeoplysninger eller i givet fald de oplysninger, der skal ajourføres. Oplysningerne skal bekræftes af grænsevagten, når beslutningen om at tillade eller nægte indrejse er blevet truffet i medfør af forordning (EU) 2016/399. Den verifikation, der er nævnt i denne artikels stk. 1, foretages gennem selvbetjeningssystemet. De oplysninger, der er opregnet i artikel 14, stk. 1, litra d), e) og g), kan hentes og importeres direkte fra VIS.
6. Hvis en tredjelandstatsborger bruger et selvbetjeningssystem til forudregistrering af oplysninger, finder artikel 8d i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald foretages den verifikation, der er nævnt i denne artikels stk. 1, gennem selvbetjeningssystemet.
7. Hvis en tredjelandstatsborger bruger elektronisk paskontrol ved passage af den ydre grænse, finder artikel 8d i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald gennemføres den tilsvarende registrering af ind- og udrejsen og sammenkædningen af denne registrering med den pågældende individuelle mappe gennem den elektroniske paskontrol.
8. Hvis det er nødvendigt at oprette en individuel mappe eller opdatere det ansigtsbillede, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f), må ansigtsbilledet kun udtrækkes elektronisk fra de elektroniske maskinlæsbare rejsedokumenter (eMRTD) og indsættes i den individuelle mappe, når det er kontrolleret, at det ansigtsbillede, der er registreret i chippen på eMRTD, svarer til det ansigtsbillede, der tages på stedet af den pågældende tredjelandstatsborger.

Artikel 14

Personoplysninger om visumindehavere

1. Grænsemyndigheden opretter en individuel mappe for en tredjelandstatsborger, der er visumindehaver, ved at indlæse følgende oplysninger:
 - a) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet eller nationaliteter, køn
 - b) type, nummer og kode bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet eller rejsedokumenterne

- c) datoen for rejsedokumentets/rejsedokumenternes udløb
 - d) nummeret på visummærkatens for kortvarigt ophold, herunder koden på tre bogstaver for den udstedende medlemsstat, visumtypen, slutdatoen for opholdets maksimale varighed i medfør af visummet, der skal ajourføres ved hver indrejse, og i givet fald datoen for udløbet af visummets gyldighed
 - e) antallet af indrejser og varigheden af det tilladte ophold som anført på visummærkatens, når visumindehaveren for første gang indrejser på grundlag af et visum til kortvarigt ophold
 - f) et ansigtsbillede, elektronisk udtrukket fra eMRTD, hvis dette er muligt, og hvis dette ikke er muligt, taget på stedet
 - g) nummeret på visummærkatens på rundrejsevisummet, visumtypen og i givet fald datoen for udløbet af visummets gyldighed.
2. Ved hver af den pågældende tredjelandstatsborgers indrejser angives nedenstående oplysninger i en ind- og udrejseregistrering. Denne registrering knyttes til den pågældende persons individuelle mappe ved brug af et individuelt referencenummer, som ind- og udrejse-systemet genererer ved oprettelsen af mappen:
- a) dato og tidspunkt for indrejsen
 - b) grænseovergangsstedet og den myndighed, der gav tilladelse til indrejse.
3. Ved hver udrejse indlæses følgende oplysninger i den ind- og udrejseregistrering, der er knyttet til den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle mappe:
- a) dato og tidspunkt for udrejsen
 - b) grænseovergangsstedet for udrejsen.
4. Hvor der ikke er udrejseoplysninger umiddelbart efter den dato, hvor det tilladte ophold er udløbet, skal systemet markere ind- og udrejseregistreringen med et mærke eller flag, og oplysningerne om den tredjelandstatsborger, der er indehaver af et visum, og som er identificeret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, skal opføres på den liste, der er omhandlet i artikel 11.
5. Med henblik på oprettelsen af den individuelle mappe for en tredjelandstatsborger, der er visumindehaver, kan de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), e) og g), hentes og importeres direkte fra VIS, jf. artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 15

Personoplysninger om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumplikten

1. For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumplikten, skal grænsemyndigheden i den individuelle mappe indlæse de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a), b), c) og f). Endvidere skal grænsemyndigheden indlæse de fire fingeraftryk af pegefingern, langfingern, ringfingern og lillefingern på højre hånd, og hvis dette ikke er muligt, fingeraftrykkene af de samme fingre på venstre hånd, i overensstemmelse med de specifikationer for opløsningen for og brugen af fingeraftryk, som Kommissionen har vedtaget, jf. artikel 61, stk. 2. For tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumplikten, finder artikel 14, stk. 2-4, anvendelse.

2. Børn under 12 år fritages af retlige årsager for kravet om afgivelse af fingeraftryk.
3. Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, fritages af faktuelle årsager for kravet om afgivelse af fingeraftryk.

Hvis årsagen til, at det fysisk ikke er muligt at afgive fingeraftryk, er af midlertidig karakter, anmodes den pågældende dog om at afgive fingeraftrykkene ved den næste indrejse. Grænsemyndighederne kan anmode om yderligere oplysninger om, hvorfor det midlertidigt er umuligt at afgive fingeraftryk.

Medlemsstaterne sikrer, at der er vedtaget hensigtsmæssige procedurer med henblik på at sikre beskyttelsen af personens værdighed i tilfælde af vanskeligheder ved optagelsen af fingeraftryk.

4. Hvis den pågældende person er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk af retlige eller faktuelle årsager, jf. stk. 2 og 3, markeres det særlige felt med "ikke relevant". Systemet skal åbne mulighed for en sondring mellem de tilfælde, hvor der ikke kræves afgivelse af fingeraftryk af retlige årsager, og de tilfælde, hvor de ikke kan afgives af faktuelle årsager.

Artikel 16

Personoplysninger om tredjelandstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse

1. Hvis grænsemyndigheden i medfør af artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 og bilag V hertil har truffet beslutning om at nægte en tredjelandstatsborger indrejse på medlemsstaternes område, jf. artikel 2, stk. 2, i denne forordning, og hvis der ikke er registreret nogen tidligere mappe for den pågældende tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, opretter grænsemyndigheden en individuel mappe, hvori den indlæser de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er visumindehavere, og de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15, stk. 1, for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt.
2. Med henblik på oprettelsen af den individuelle mappe for tredjelandstatsborgere, der er visumindehavere, kan de oplysninger, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, litra d), e) og g), også af den kompetente grænsemyndighed hentes og importeres direkte fra VIS til ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.
3. For både tredjelandstatsborgere, der er visumindehavere, og tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, indlæses følgende oplysninger i en særskilt registrering af nægtelse af indrejse:
 - a) dato og tidspunkt for nægtelse af indrejse
 - b) grænseovergangsstedet
 - c) den myndighed, der nægtede indrejse
 - d) det eller de bogstav(er), der svarer til grunden(e) til at nægte indrejse, jf. del B i bilag V til forordning (EU) 2016/399.
4. Hvis der allerede findes en tidligere mappe i ind- og udrejsesystemet, føjes de oplysninger, der fastsat i stk. 2, til den eksisterende mappe.

Artikel 17

Oplysninger, der skal tilføjes, hvis en opholdstilladelse inddrages, annulleres eller forlænges

1. Hvis der træffes afgørelse om at inddrage eller annullere en opholdstilladelse eller et visum eller at forlænge varigheden af det tilladte ophold eller af visummet, følger den kompetente myndighed, der har truffet afgørelsen, følgende oplysninger til den individuelle mappe:
 - a) de statusoplysninger, der viser, at opholdstilladelsen eller visummet er blevet inddraget eller annulleret, eller at varigheden af det tilladte ophold eller visummet er blevet forlænget
 - b) identiteten på den myndighed, der har inddraget eller annulleret tilladelsen til opholdet eller visummet eller forlænget varigheden af det tilladte ophold eller visummet
 - c) stedet og datoen for afgørelsen om at inddrage eller annullere tilladelsen til opholdet eller visummet eller at forlænge varigheden af det tilladte ophold eller visummet
 - d) det nye nummer på visummærkatet, herunder koden på tre bogstaver for det udstedende land
 - e) forlængelsen af varigheden af det tilladte ophold
 - f) den nye udløbsdato for tilladelsen til ophold eller visummet.
2. Hvis der er truffet afgørelse om at annullere, inddrage eller forlænge et visum, henter og importerer den visummyndighed, der har truffet afgørelsen, straks de oplysninger, der er fastsat i denne artikels stk. 1, fra VIS direkte ind i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.
3. I ind- og udrejseregistreringen angives grunden(e) til, at tilladelsen til opholdet inddrages, som skal være:
 - a) de grunde, på grundlag af hvilket personen udvises
 - b) enhver anden afgørelse truffet af medlemsstatens kompetente myndigheder i medfør af national lovgivning, som medfører, at en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold på medlemsstaternes område, udsendes eller skal udrejse.
4. I ind- og udrejseregistreringen angives grundene til, at det tilladte ophold forlænges.
5. Når en person er udrejst af eller er blevet udsendt fra medlemsstaternes område som følge af en afgørelse som omhandlet i stk. 3, indlæser den kompetente myndighed oplysningerne i ind- og udrejseregistreringen for den bestemte indrejse, jf. artikel 13, stk. 2,

Artikel 18

Oplysninger, som tilføjes i tilfælde af afkræftelse af formodningen om, at tredjelandstatsborgeren ikke opfylder betingelserne for opholdets varighed, jf. artikel 12 i forordning (EU) 2016/399

Hvis en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en medlemsstats område, ikke er registreret i ind- og udrejsesystemet, eller ind- og udrejseregistreringen ikke indeholder en udrejsedato efter den

dato, hvor det tilladte ophold er udløbet, kan de kompetente myndigheder have en formodning om, at tredjelandstatsborgeren ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelser vedrørende opholdets varighed på medlemsstaternes område, jf. dog artikel 20.

I så fald finder artikel 12 i forordning (EU) 2016/399 anvendelse, og hvis den nævnte formodning afkræftes gennem bevis for, at den pågældende tredjelandstatsborger har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold, opretter de kompetente myndigheder om nødvendigt en individuel mappe for den pågældende tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet eller ajourfører den seneste ind- og udrejseregistrering ved at indlæse de manglende oplysninger, jf. med artikel 14 og 15, eller sletter en eksisterende mappe, hvis artikel 32 finder anvendelse.

Artikel 19

Nødprocedurer i tilfælde af, at det bliver teknisk umuligt at indlæse oplysninger, eller at ind- og udrejsesystemet svigter

I tilfælde af, at det bliver teknisk umuligt at indlæse oplysninger i det centrale system, eller i tilfælde af, at det centrale system svigter, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, 17, 18, 19 og 20, midlertidigt lagres i den nationale ensartede grænseflade, jf. artikel 6. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysningerne midlertidigt lagres lokalt. I begge tilfælde skal oplysningerne indlæses i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart det er blevet teknisk muligt, eller fejlen er udbedret. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger og installerer den nødvendige infrastruktur og det nødvendige udstyr og afsætter de nødvendige ressourcer for at sikre, at der kan foretages en midlertidig lokal lagring når som helst og for ethvert af deres grænseovergangssteder.

Artikel 20

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. I en periode på seks måneder efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet tager de kompetente grænsemyndigheder med henblik på ved indreisen at verificere, at tredjelandstatsborgeren ikke har overskredet det antal indrejser, der er tilladt ifølge et enkelt eller dobbelt indrejsevisum, og ved indrejse og ved udrejse verificere, at tredjelandstatsborgere, der indrejser med henblik på et kortvarigt ophold, ikke har overskredet længden af det maksimale tilladte ophold, hensyn til ophold på medlemsstaternes områder i løbet af de 180 dage, der er gået forud for ind- eller udreisen, ved ud over de ind- og udrejseoplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, at kontrollere stemplerne i rejsedokumenterne.
2. Hvis en tredjelandstatsborger er indrejst på medlemsstaternes område og endnu ikke er udrejst før ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, oprettes der en individuel mappe, og datoen for den pågældende indrejse som stemplet i passet indlæses i ind- og udrejseregistreringen, jf. artikel 14, stk. 2, når tredjelandstatsborgeren udrejser. Denne regel er ikke begrænset til de seks måneder efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, der er omhandlet i stk. 1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indrejsestemplet og de registrerede oplysninger i ind- og udrejsesystemet, er det stemplet, der gælder.

Artikel 21

Brug af oplysninger til verifikation ved de ydre grænser

1. Grænsemyndighederne har adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at kontrollere identiteten og den tidligere registrering af den pågældende tredjelandstatsborger og med henblik på at ajourføre oplysningerne i ind- og

udrejsesystemet, hvis det er nødvendigt, og til at søge i oplysningerne i det omfang, det er nødvendigt for at udføre grænsekontrolopgaver.

2. I henhold til stk. 1 har grænsemyndighederne adgang til at foretage søgninger ved brug af de oplysninger, der er anført i artikel 14, stk. 1, litra a), b) og c).

Herudover kan grænsemyndighederne for tredjelandstatsborgere, der er underkastet visumkrav for at passere de ydre grænser, gennemføre en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de samme alfanumeriske oplysninger som dem, der anvendes til at foretage en søgning i VIS, med henblik på verifikation ved de ydre grænser, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008.

Hvis søgningen i ind- og udrejsesystemet ved brug af de pågældende oplysninger viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, skal grænsemyndighederne sammenligne det ansigtsbillede, der tages på stedet af tredjelandstatsborgeren med det ansigtsbillede, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f). Hvis der ikke er teknologi til rådighed ved grænseovergangen til at tage et ansigtsbillede på stedet, skal grænsemyndighederne fortsætte med en verifikation af fingeraftryk af statsborgere, der er fritaget for visumpligt, i ind- og udrejsesystemet, og for så vidt angår visumindehavere foretage en verifikation af fingeraftryk direkte i VIS, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. 767/2008. Til brug for verifikation af visumindehaveres fingeraftryk i VIS kan grænsemyndighederne starte søgningen i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet som fastsat i artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008.

Hvis verifikationen ved brug af ansigtsbilledet ikke lykkes, skal den udføres ved brug af fingeraftryk og omvendt.

3. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, som er anført i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle mappe samt de ind- og udrejseregistreringer, der er knyttet til den.
4. Hvis søgningen ved brug af de alfanumeriske oplysninger, der er anført i stk. 2, viser, at der ikke er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, hvis en verifikation af tredjelandstatsborgeren i henhold til denne artikels stk. 2 ikke lykkes, eller hvis der er tvivl om tredjelandstatsborgerens identitet, har grænsemyndighederne adgang til oplysninger med henblik på identifikation i medfør af artikel 25.

Herudover gælder følgende bestemmelser:

- a) hvis søgningen i VIS ved brug af de data, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 767/2008, for tredjelandstatsborgere, der er underkastet visumkrav for at passere de ydre grænser, viser, at den pågældende tredjelandstatsborger er registreret i VIS, skal der gennemføres en verifikation af fingeraftryk i VIS, jf. artikel 18, stk. 5, i forordning (EF) nr. 767/2008. Med henblik herpå kan den kompetente myndighed iværksætte en søgning fra ind- og udrejsesystemet til VIS som fastsat i artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008. I de tilfælde, hvor en kontrol af personen i henhold til denne artikels stk. 2 i mislykkes, skal grænsemyndighederne have adgang til VIS-data med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008
- b) for tredjelandstatsborgere, der ikke er underkastet visumkrav for at passere de ydre grænser, og som ikke bliver fundet i ind- og udrejsesystemet efter den identifikation,

der finder sted i henhold til artikel 25, foretages der en søgning VIS, jf. artikel 19b i forordning (EF) nr. 767/2008. Den kompetente myndighed kan iværksætte en søgning fra ind- og udrejsesystemet til VIS som fastsat i artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

5. For tredjelandsstatsborgere, hvis oplysninger allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet, men hvis individuelle mappe er oprettet i ind- og udrejsesystemet af en medlemsstat, som i medfør af den pågældende stats tiltrædelsesakt ikke er omfattet af anvendelsen af forordning (EF) nr. 767/2008, skal grænsemyndighederne søge i VIS efter reglerne i denne artikels stk. 4, litra a) eller b), når tredjelandsstatsborgeren for første gang efter oprettelsen af den individuelle mappe har til hensigt at passere de ydre grænser i en medlemsstat, der er omfattet af anvendelsen af forordning (EF) nr. 767/2008.

KAPITEL III

Andre myndigheders indlæsning af oplysninger i og brug af ind- og udrejsesystemet

Artikel 22

Brug af ind- og udrejsesystemet til at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger

1. Visummyndighederne søger i ind- og udrejsesystemet med henblik på at behandle visumansøgninger og træffe afgørelser i forbindelse med disse ansøgninger, herunder afgørelser om, hvorvidt visummet skal annulleres eller inddrages eller dets gyldighedsperiode forlænges i henhold til de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 810/2009²⁸.
2. Den kompetente visummyndighed skal gives adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet direkte fra VIS ved brug af en eller flere af følgende oplysninger:
 - a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1), litra a), b) eller c)
 - b) nummeret på visummærkatet, herunder koden bestående af tre bogstaver for udstedelsesmedlemsstaten, jf. artikel 14, stk. 1, litra d)
 - c) de biometriske data, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f, og artikel 15.
3. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandsstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives visummyndighederne adgang til oplysningerne i den pågældende tredjelandsstatsborgers individuelle mappe samt de ind- og udrejseregistreringer, der er knyttet til den.

Artikel 23

Brug af ind- og udrejsesystemet til behandling af anmodninger om adgang til nationale lempelsesordninger

1. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8e i forordning (EU) 2016/399, søger i ind- og udrejsesystemet med henblik på behandlingen af anmodninger om adgang

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage visumkodeks (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1)

til de nationale lempelsesordninger, der er omhandlet i nævnte artikel for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet og afgørelser vedrørende disse anmodninger, herunder afgørelser om afslag på at få adgang til nationale lempelsesordninger eller annullering eller forlængelse af adgangen til sådanne ordninger efter denne artikel.

2. Den kompetente myndighed skal gives adgang til at søge ved brug af en eller flere af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a), b), c) og f).
3. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle mappe samt de ind- og udrejserregistreringer, der er knyttet til den.

Artikel 24

Adgang til oplysninger med henblik på verifikation på medlemsstaternes område

1. Med henblik på at kontrollere en tredjelandstatsborgers identitet, og/eller om betingelserne for indrejse eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt, har de myndigheder i medlemsstaterne, der har kompetence til at udføre kontrol på medlemsstatens område af, om betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, adgang til at foretage søgninger ved brug af de oplysninger, der omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a), b) og c).

Hvis søgningen i ind- og udrejsesystemet viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, skal de kompetente myndigheder sammenligne det ansigtsbillede, der er taget på stedet af tredjelandstatsborgeren med det ansigtsbillede, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra f). Hvis der ikke er teknologi til rådighed til at tage et ansigtsbillede på stedet, skal de kompetente myndigheder fortsætte med en verifikation af fingeraftryk af de tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, i ind- og udrejsesystemet, og for så vidt angår visumindehavere i VIS, jf. med artikel 19 i forordning (EF) nr. 767/2008.

2. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til oplysningerne i den pågældende persons individuelle mappe samt de ind- og udrejserregistreringer, der er knyttet til den.
3. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, der er anført i stk. 2, viser, at der ikke er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, hvis verifikationen af tredjelandstatsborgeren ikke lykkes, eller hvis der er tvivl om tredjelandstatsborgerens identitet, har grænsemyndighederne adgang til oplysninger med henblik på identifikation, jf. artikel 25.

Artikel 25

Adgang til oplysninger med henblik på identifikation

1. De myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol ved overgangsstederne ved de ydre grænser i henhold til forordning (EU) 2016/399 eller på medlemsstaternes område med hensyn til, om betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, har udelukkende med henblik at identificere en tredjelandstatsborger, som tidligere kan være registreret i ind- og udrejsesystemet under en anden identitet, eller som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på

medlemsstaternes område, adgang til at foretage en søgning ved brug af de biometriske data for den pågældende tredjelandsstatsborger, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 1.

Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 1, viser, at der ikke er registreret oplysninger om den pågældende tredjelandsstatsborger i ind- og udrejsesystemet, skal der foretages en søgning efter oplysninger i VIS med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008. Ved de ydre grænser søger de kompetente myndigheder forud for identifikationen ved sammenligning med oplysninger i VIS først i VIS, jf. artikel 18 eller 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

Hvis fingeraftrykkene af den pågældende tredjelandsstatsborger ikke kan bruges, eller søgningen med fingeraftrykkene og ansigtsbilledet mislykkes, foretages søgningen med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a) eller b), eller i begge.

2. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandsstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til oplysningerne i den individuelle mappe samt de ind- og udrejseregistreringer, der er knyttet til den.

KAPITEL IV

Procedure og betingelser for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse

Artikel 26

Medlemsstaternes udpegede retshåndhævende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de retshåndhævende myndigheder, der har ret til at søge i de oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.
2. Hver medlemsstat fører en liste over de udpegede myndigheder. Hver medlemsstat meddeler i en erklæring til eu-LISA og Kommissionen, hvilke myndigheder den har udpeget, og kan til enhver tid ændre eller erstatte sin erklæring med en anden erklæring. Erklæringerne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Hver medlemsstat udpeger et centralt adgangspunkt, der skal have adgang til ind- og udrejsesystemet. Det centrale adgangspunkt er en myndighed i medlemsstaten, der har ansvaret for forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Det centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser, der er fastsat i artikel 29, for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet er opfyldt.

Den udpegede myndighed og det centrale adgangspunkt kan være en del af samme organisation, hvis det er tilladt i henhold til national lovgivning, men det centrale adgangspunkt handler uafhængigt, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Det centrale adgangspunkt skal være adskilt fra de udpegede myndigheder og må ikke modtage instruktioner fra dem med hensyn til resultatet af kontrollen.

Medlemsstaterne kan udpege mere end et centralt adgangspunkt for at afspejle deres organisatoriske og forvaltningsmæssige struktur i forbindelse med overholdelsen af deres forfatningsmæssige og retlige forskrifter.

4. Hver medlemsstat meddeler i en erklæring til eu-LISA og Kommissionen, hvem dens centrale adgangspunkt(er) er, og kan til enhver tid ændre eller erstatte sin erklæring med en anden erklæring. Erklæringerne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. På nationalt plan fører hver medlemsstat en liste over de operative enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om adgang til data lagret i ind- og udrejsesystemet gennem det/de centrale adgangspunkt(er).
6. Kun behørigt bemyndiget personale i det/de centrale adgangspunkt(er) er berettiget til at få adgang til ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 28 og 29.

Artikel 27 Europol

1. Europol udpeger en retshåndhævende myndighed, der har ret til at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet gennem sit centrale adgangspunkt med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Den udpegede myndighed skal være en operativ enhed i Europol.
2. Europol udpeger en specialiseret enhed med behørigt bemyndigede Europol-ansatte som det centrale adgangspunkt. Det centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser, der er fastsat i artikel 30, for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet er opfyldt.

Det centrale adgangspunkt handler uafhængigt, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning og må ikke modtage instrukser fra den udpegede myndighed som nævnt i stk. 1 med hensyn til resultatet af kontrollen.

Artikel 28

Proceduren for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse

1. De i artikel 26, stk. 5, nævnte operative enheder indgiver en begrundet elektronisk anmodning til de centrale adgangspunkter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, om adgang til oplysninger lagret i ind- og udrejsesystemet. Efter modtagelse af en anmodning om adgang kontrollerer det eller de centrale adgangspunkt(er), om betingelserne for adgang efter artikel 29 er opfyldt. Hvis betingelserne for adgang er opfyldt, behandler det behørigt bemyndigede personale i det eller de centrale adgangspunkt(er) anmodningerne. De oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvortil der er givet adgang, sendes til de operative enheder, der er omhandlet i artikel 26, stk. 5, på en sådan måde, at sikkerheden i forbindelse med oplysningerne ikke bringes i fare.
2. I ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, hvor der er behov for at forebygge en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, behandler det eller de centrale adgangspunkt(er) anmodningen straks og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne i artikel 29 er opfyldt, herunder om der rent faktisk forelå et ekstraordinært tilfælde af hastende karakter. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødigt ophold efter behandlingen af anmodningen.
3. Når en efterfølgende kontrol fastslår, at adgangen til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet ikke var berettiget, sletter alle de myndigheder, der fik adgang til de pågældende oplysninger, de oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, de fik adgang til, og underretter de centrale adgangspunkter om sletningen.

Artikel 29

Betingelser for adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet for medlemsstaternes udpegede myndigheder

1. De udpegede myndigheder har adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) adgangen til søgning er nødvendig med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af en terrorhandling eller en anden alvorlig lovovertrædelse, hvilket gør søgningen i databasen forholdsmæssig, hvis der foreligger et tungtvejende hensyn til den offentlige sikkerhed
 - b) søgningen er nødvendig i en bestemt sag
 - c) der er rimelig grund til at antage, at søgningen i oplysningerne i ind- og udrejsesystemet vil kunne bidrage væsentligt til at forebygge, opdage eller efterforske nogen af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er en begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.

2. Der kan gives adgang til ind- og udrejsesystemet som strafferetligt identifikationsværktøj med henblik på identifikation af en ukendt mistænkt eller gerningsmand eller et formodet offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, når betingelserne i stk. 1 og følgende yderligere betingelser er opfyldt:
 - a) der er foretaget en forudgående søgning i de nationale databaser uden resultat
 - b) for så vidt angår søgninger med fingeraftryk er der foretaget en forudgående søgning uden resultat i de øvrige medlemsstaters automatiserede fingeraftryksidentifikationssystemer i henhold til afgørelse 2008/615/RIA, når det er teknisk muligt at foretage sammenligninger af fingeraftryk.

Det er dog ikke nødvendigt at gennemføre den nævnte forudgående søgning, hvis der er rimelige grunde til at antage, at en sammenligning med de andre medlemsstaters systemer ikke ville føre til, at den pågældendes identitet fastslås. Disse rimelige grunde skal indgå i den elektroniske anmodning om sammenligning med oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, der af den udpegede myndighed sendes til det eller de centrale adgangspunkt(er).
 - c) Da fingeraftryksdata om tredjelandsstatsborgere, der er visumindehavere, kun er lagret i VIS, kan en anmodning om søgning i VIS vedrørende den samme person indgives sideløbende med en anmodning om søgning i ind- og udrejsesystemet i henhold til betingelserne i afgørelse 2008/633/RIA, forudsat at de søgninger, der blev gennemført efter stk. 1, litra a) og b), ikke førte til, at den pågældendes identitet blev fastslået.

3. Der kan gives adgang til ind- og udrejsesystemet som strafferetligt identifikationsværktøj med henblik på søgning i rejsehistorikken eller oplysninger om opholdsperioderne for en kendt mistænkt eller gerningsmand eller et formodet offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, når de betingelser, der er opregnet i stk. 1, er opfyldt, og der består et behørigt begrundet behov for at søge i ind- og udrejseregistreringerne vedrørende den pågældende person.

4. Søgninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på identifikation er begrænset til søgning i ansøgningsdossieret ved brug af følgende oplysninger fra ind- og udrejsesystemet:
- a) fingeraftryk (herunder latente) af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten
 - b) ansigtsbillede.

Søgninger i ind- og udrejsesystemet giver i tilfælde af et hit adgang til alle de andre oplysninger fra den individuelle mappe, der er opregnet i artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1.

5. Søgninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på den pågældende tredjelandstatsborgers rejsehistorik er begrænset til søgning ved brug af følgende oplysninger i den individuelle mappe eller i ind- og udrejseregistreringerne i ind- og udrejsesystemet:
- a) efternavn(e), fornavn(e), fødselsdato, nationalitet/nationaliteter og køn
 - b) rejsedokumentets eller rejsedokumenternes type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det udstedende land samt datoen for udløbet af rejsedokumentets gyldighed
 - c) nummeret på visummærkatens og datoen for udløbet af visummets gyldighed
 - d) fingeraftryk (herunder latente)
 - e) ansigtsbillede
 - f) dato og tidspunkt for indrejse, myndighed, der har tilladt indrejsen, grænseovergangssted
 - g) dato og tidspunkt for udrejse og grænseovergangssted for udrejse.

Søgning i ind- og udrejsesystemet giver i tilfælde af et hit adgang til de oplysninger, der er opregnet i dette stykke, samt til alle andre oplysninger fra den individuelle mappe og ind- og udrejseregistreringerne, herunder oplysninger indlæst i forbindelse med inddragelse eller forlængelse af tilladelsen til ophold i medfør af artikel 17.

Artikel 30

Procedure og betingelser for Europols adgang til ind- og udrejsesystemet

1. Europol har adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
- a) søgningen er nødvendig med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er omfattet af Europols mandat, hvilket gør søgningen i databasen forholdsmæssig, hvis der foreligger et tungtvejende hensyn til den offentlige sikkerhed
 - b) søgningen er nødvendig i en bestemt sag

- c) der er rimelige grunde til at antage, at søgningen vil kunne bidrage væsentligt til at forebygge, opdage eller efterforske nogen af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er en begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.
2. Betingelserne i artikel 29, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse
 3. Europols udpegede myndighed kan indgive en begrundet elektronisk anmodning om søgning i alle oplysninger eller et bestemt sæt oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, til Europols centrale adgangspunkt, jf. artikel 27. Efter modtagelse af en anmodning om adgang kontrollerer Europols centrale adgangspunkt, om betingelserne for adgang ifølge stk. 1 er opfyldt. Hvis alle betingelser for adgang er opfyldt, behandler det behørigt bemyndigede personale i det eller de centrale adgangspunkt(er) anmodningerne. De oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvortil der er givet adgang, sendes til de operative enheder, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, på en sådan måde, at sikkerheden i forbindelse med oplysningerne ikke bringes i fare.
 4. Behandlingen af oplysninger, som Europol har modtaget ved søgning i oplysninger i ind- og udrejsesystemet, forudsætter tilladelse fra oprindelsesmedlemsstaten. Denne tilladelse indhentes via Europols nationale enhed i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL V

Lagring og ændring af oplysninger

Artikel 31

Lagringsperiode for oplysninger

1. Hver ind- eller udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse, der er knyttet til en individuel mappe, lagres i fem år efter datoen for registreringen af udrejse henholdsvis registreringen af nægtelse af indrejse.
2. Hver individuel mappe lagres sammen med den eller de tilknyttede ind- og udrejseregistrering(er) eller registreringer af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemet i fem år og én dag efter datoen for den sidste udrejseregistrering, hvis der ikke er registreret indrejse inden for fem år fra denne sidste udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse.
3. Hvis der ikke er registreret nogen udrejser efter datoen for udløbet af det tilladte ophold, lagres oplysningerne i fem år efter den sidste dag i det tilladte ophold. Ind- og udrejsesystemet underretter automatisk medlemsstaterne tre måneder forud for den planlagte sletning af oplysninger om de personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, således at de kan træffe passende foranstaltninger.
4. Uanset stk. 2 og 3 lagres ind- og udrejseregistreringer vedrørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandsstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som anført i direktiv 2004/38/EF, i højst ét år efter den sidste udrejseregistrering.
5. Ved udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i stk. 1 og 2, slettes disse oplysninger automatisk i det centrale system.

Artikel 32
Ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid

1. Den ansvarlige medlemsstat har ret til at ændre de oplysninger, den har indlæst i ind- og udrejsesystemet ved at berigtige eller slette disse oplysninger.
2. Hvis den ansvarlige medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk ukorrekte, eller at oplysninger er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, kontrollerer den de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra listen over personer, der er omhandlet i artikel 11. Dette kan også ske efter anmodning fra den berørte person, jf. artikel 46.
3. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk ukorrekte, eller at oplysninger er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, kontrollerer den uanset stk. 1 og 2 de pågældende oplysninger, hvis det er muligt at gøre dette uden at rette henvendelse til den ansvarlige medlemsstat, og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra listen over personer, der er omhandlet i artikel 11. I modsat fald kontakter medlemsstaten myndighederne i den ansvarlige medlemsstat inden for en frist på 14 dage, og den ansvarlige medlemsstat kontrollerer oplysningernes rigtighed og lovligheden af sin behandling inden for en frist på en måned. Dette kan også ske efter anmodning fra den berørte person, jf. artikel 46.
4. Hvis den ansvarlige medlemsstat eller en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har grund til at formode, at visumrelaterede oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk ukorrekte, eller at oplysningerne er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, kontrollerer den først rigtigheden af disse oplysninger i VIS og ændrer om nødvendigt dem i ind- og udrejsesystemet. Skulle de oplysninger, der er registreret i VIS, være de samme som i ind- og udrejsesystemet, underretter den straks den medlemsstat, der er ansvarlig for indlæsningen af disse data i VIS, gennem infrastrukturen i VIS, jf. artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008. Den medlemsstat, der er ansvarlig for indlæsning af data i VIS, kontrollerer de pågældende oplysninger og berigtiger eller sletter dem om nødvendigt straks fra VIS og underretter den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, som om nødvendigt straks ændrer eller sletter dem fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra listen over personer, der er nævnt i artikel 11.
5. Oplysningerne om identificerede personer, der er nævnt i artikel 11, slettes straks fra den liste, der er omhandlet i nævnte artikel, og berigtiges i ind- og udrejsesystemet, hvis en tredjelandsstatsborger i medfør af den ansvarlige medlemsstats nationale lovgivning fremlægger dokumentation for, at han eller hun var tvunget til at overskride længden af det tilladte ophold som følge af uforudsete og alvorlige begivenheder, at han eller hun har opnået ret til at blive, eller i tilfælde af fejl. Tredjelandsstatsborgeren skal have adgang til et effektivt retsmiddel, der kan sikre, at oplysningerne ændres.
6. Hvis en tredjelandsstatsborger har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller er blevet omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 3, inden udløbet af det tidsrum, der er nævnt i artikel 31, slettes den individuelle mappe og de tilknyttede registreringer, jf. artikel 16 og 17, straks fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald også fra den liste over identificerede personer, der er nævnt i artikel 11:
 - a) af den medlemsstat, hvor den pågældende har opnået statsborgerskab, eller

b) den medlemsstat, der har udstedt en opholdstilladelse eller et opholdskort.

Hvis en tredjelandstatsborger har erhvervet statsborgerskab i Andorra, Monaco eller San Marino, skal den pågældende informere de kompetente myndigheder i den medlemsstat, vedkommende dernæst indrejser i, om denne ændring. Den berørte medlemsstat sletter straks den pågældendes oplysninger fra ind- og udrejsesystemet. Tredjelandstatsborgeren skal have adgang til et effektivt retsmiddel, der kan sikre, at oplysningerne slettes.

7. Det centrale system informerer straks alle medlemsstater om sletningen af oplysninger fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra listen over personer, der er nævnt i artikel 11.

KAPITEL VI

Udvikling og drift af systemet og ansvaret herfor

Artikel 33

Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger forud for udviklingen af systemet

Kommissionen vedtager følgende foranstaltninger, som er nødvendige for udviklingen og den tekniske gennemførelse af det centrale system, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen, navnlig foranstaltninger vedrørende:

- a) specifikationer vedrørende opløsningen af og brugen af fingeraftryk til biometrisk verifikation og identifikation i ind- og udrejsesystemet
- b) indlæsning af oplysninger, jf. artikel 14, 15, 16, 17 og 18
- c) adgang til oplysninger i medfør af artikel 21-30
- d) ændring, sletning og sletning før tid af oplysninger i medfør af artikel 32
- e) lagring og adgang til registreringerne i medfør af artikel 41
- f) kravene til ydeevne
- g) specifikationerne og betingelserne for den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 12
- h) den folder, der er omhandlet artikel 44, stk. 3
- i) specifikationerne og betingelserne for den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3
- j) etableringen og højniveaudesignet af den interoperabilitet, der er omhandlet i artikel 7.
- k) specifikationerne og betingelserne for det centrale lager, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2.

I forbindelse med vedtagelsen af de foranstaltninger, der gælder for etableringen og højniveaudesignet af den interoperabilitet, der er omhandlet i litra j), konsulterer det udvalg, der er

nedsat ved artikel 61 i denne forordning, det VIS-udvalg, der er nedsat ved artikel 49 i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 34 Udvikling og operationel forvaltning

1. eu-LISA er ansvarlig for udviklingen af det centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen og den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system. Agenturet har også ansvaret for udviklingen af den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 12, i overensstemmelse med de specifikationer og betingelser, der vedtages i medfør af den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2.

eu-LISA fastlægger udformningen af systemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt de tekniske specifikationer og udviklingen heraf med hensyn til det centrale system, de ensartede grænseflader, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system samt kommunikationsinfrastrukturen, der vedtages af bestyrelsen, forudsat at Kommissionen afgiver en positiv udtalelse herom. eu-LISA gennemfører også de nødvendige tilpasninger til VIS, der følger af etableringen af interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet samt af gennemførelsen af de ændringer af forordning (EF) nr. 767/2008, der er nævnt i artikel 55.

eu-LISA udvikler og gennemfører det centrale system, de nationale ensartede grænseflader, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system samt kommunikationsinfrastrukturen snarest muligt, efter at denne forordning er trådt i kraft, og Kommissionen har vedtaget de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 33.

Udviklingsarbejdet omfatter udarbejdelse og gennemførelse af de tekniske specifikationer, afprøvning og samlet projektkoordinering.

2. I design- og udviklingsfasen nedsættes et programstyringsråd bestående af højst 10 medlemmer. Det skal bestå af otte medlemmer udpeget af eu-LISA's bestyrelse blandt sine medlemmer, formanden for ind- og udrejsesystemets rådgivende udvalg som nævnt i artikel 62 og et medlem udpeget af Kommissionen. De medlemmer, der udpeges af eu-LISA's bestyrelse, vælges alene fra de medlemsstater, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store it-systemer, der forvaltes af eu-LISA, og som vil deltage i ind- og udrejsesystemet. Programstyringsrådet vil mødes en gang om måneden. Det skal sikre en hensigtsmæssig forvaltning af ind- og udrejsesystemets design- og udviklingsfase og sikre sammenhæng mellem centrale og nationale projekter vedrørende ind- og udrejsesystemet. Programstyringsrådet indsender skriftlige rapporter hver måned til bestyrelsen om fremskridtene i projektet. Det har ingen beslutningskompetence eller noget mandat til at repræsentere medlemmerne af bestyrelsen.

Bestyrelsen fastsætter programstyringsrådets forretningsorden, som især skal indeholde regler om:

- a) formandskab
- b) mødesteder
- c) forberedelse af møder

d) eksperters adgang til møderne

e) kommunikationsplan, der sikrer fuld information til ikke-deltagende medlemmer af bestyrelsen.

Formandskabet varetages af den medlemsstat, der har formandskabet, forudsat at den i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store it-systemer, der forvaltes af eu-LISA, eller, hvis dette krav ikke er opfyldt, af den medlemsstat, der skal varetage det næste formandskab, og som opfylder ovennævnte krav.

Alle rejse- og opholdsudgifter afholdt af medlemmerne af programstyrringsrådet betales af agenturet, og artikel 10 i EU-LISA's forretningsorden finder anvendelse med de fornødne ændringer. eu-LISA fungerer som sekretariat for programstyrringsrådet.

Under design- og udviklingsfasen består ind- og udrejsesystemets rådgivende udvalg, jf. artikel 62, af de nationale projektledere for ind- og udrejsesystemet. Det mødes mindst én gang om måneden, indtil ind- og udrejsesystemet sættes i drift. Det aflægger efter hvert møde rapport til programstyrringsrådet. Det yder tekniske ekspertise til støtte for programstyrringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

3. eu-LISA er ansvarlig for den operationelle forvaltning af det centrale system, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system og de nationale ensartede grænseflader. Agenturet sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der til enhver tid anvendes den bedste disponible teknologi på grundlag af en cost-benefit-analyse. eu-LISA er også ansvarligt for den operationelle forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader samt for den webtjeneste, der er nævnt i artikel 12.

Den operationelle forvaltning af ind- og udrejsesystemet omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at ind- og udrejsesystemet kan fungere 24 timer i døgnet alle ugens syv dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig det vedligeholdelsesarbejde og den tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet operationelt fungerer på et tilfredsstillende niveau, især med hensyn til svartiden for forespørgsler fra grænseovergangsstederne til den centrale database i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

4. eu-LISA anvender hensigtsmæssige regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrukket deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.

Artikel 35

Medlemsstaternes ansvar

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:
 - a) integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade

- b) organiseringen, forvaltningen, driften og vedligeholdelsen af dens eksisterende nationale grænseinfrastruktur og dennes forbindelse til ind- og udrejsesystemet i forhold til de formål, der er anført i artikel 5 med undtagelse af denne artikels litra j), k) og l)
 - c) organiseringen af centrale adgangspunkter og deres forbindelse til den nationale ensartede grænseflade med henblik på retshåndhævelse
 - d) forvaltningen af og ordningerne for adgang for behørigt bemyndigede medarbejdere i de kompetente nationale myndigheder til ind- og udrejsesystemet i medfør af denne forordning, og oprettelsen og den regelmæssige ajourføring af en liste over disse medarbejdere og deres profiler.
2. Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, der skal give adgang til ind- og udrejsesystemet til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8. Hver medlemsstat forbinder denne nationale myndighed med den nationale ensartede grænseflade. Hver medlemsstat og Europol forbinder deres respektive centrale adgangspunkter som nævnt i artikel 26 og 27 til den nationale ensartede grænseflade.
 3. Hver medlemsstat benytter automatiske procedurer for behandling af oplysningerne.
 4. Før de ansatte hos de myndigheder, der har adgang til ind- og udrejsesystemet, får tilladelse til at behandle oplysninger lagret i ind- og udrejsesystemet, skal de modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og navnlig databeskyttelsesregler og om relevante grundlæggende rettigheder.

Artikel 36
Ansvar for brugen af oplysninger

1. Med hensyn til behandling af personoplysninger i ind- og udrejsesystemet udpeger hver medlemsstat den myndighed, som skal betragtes som registeransvarlig efter artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, og som skal have det centrale ansvar for denne medlemsstats databehandling. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nærmere oplysninger om denne myndighed.

Hver medlemsstat sikrer, at oplysningerne i ind- og udrejsesystemet behandles på lovlig måde, og navnlig at kun behørigt bemyndiget personale har adgang til oplysningerne med henblik på udførelsen af deres opgaver. Den ansvarlige medlemsstat sikrer navnlig, at:

 - a) oplysningerne indsamles på lovlig måde og med fuld respekt for tredjelandstatsborgerens menneskelige værdighed
 - b) oplysningerne registreres på lovlig måde i ind- og udrejsesystemet
 - c) oplysningerne er korrekte og ajourførte ved overførslen til ind- og udrejsesystemet.
2. eu-LISA sørger for, at ind- og udrejsesystemet forvaltes i overensstemmelse med denne forordning og de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 23. eu-LISA har navnlig som opgave at:
 - a) træffe de nødvendige foranstaltninger for at garantere sikkerheden i det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og den nationale ensartede grænseflade, uden at dette dog berører de enkelte medlemsstaters ansvar

- b) sikre, at kun behørigt bemyndiget personale har adgang til oplysninger, der er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet
3. eu-LISA informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, det træffer i medfør af stk. 2 for at indlede driften af ind- og udrejsesystemet.

Artikel 37

Lagring af oplysninger i nationale registre og nationale ind- og udrejsesystemer

1. En medlemsstat kan i sine nationale registre og/eller sit nationale ind- og udrejsesystem lagre de alfanumeriske data, som denne medlemsstat har indlæst i ind- og udrejsesystemet under fuld overholdelse af EU-retten.
2. Oplysningerne må ikke lagres i de nationale registre eller nationale ind- og udrejsesystemer længere, end de lagres i ind- og udrejsesystemet.
3. Enhver anvendelse af oplysninger, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1, skal betragtes som misbrug efter den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater og efter EU-retten.
4. Denne artikel kan ikke fortolkes således, at den skulle kræve nogen teknisk tilpasning af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstaterne kan lagre data i henhold til denne artikel for egen regning og risiko og med deres egne tekniske midler.

Artikel 38

Videregivelse af oplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private parter

1. Oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, må ikke videregives eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat part.
2. Uanset stk. 1 kan de i artikel 14, stk. 1), litra a), b) og c), og artikel 15, stk. 1, omhandlede oplysninger videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation, der er nævnt i bilaget, i konkrete sager, hvis det er nødvendigt med henblik på at bevise tredjelandstatsborgeres identitet, herunder med henblik på tilbagesendelse, men kun hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om, at beskyttelsen af personoplysninger i det pågældende tredjeland er hensigtsmæssig, jf. artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, eller der er en gældende tilbagetagelsesaftale mellem Unionen og det pågældende tredjeland, eller bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, litra d), i direktiv 95/46/EF finder anvendelse
 - b) tredjelandet eller den internationale organisation accepterer udelukkende at anvende oplysningerne til det formål, hvortil de blev indhentet
 - c) oplysningerne videregives eller stilles til rådighed i henhold til de relevante EU-bestemmelser, navnlig tilbagetagelsesaftaler, og den nationale lovgivning i den medlemsstat, der videregav eller stillede oplysningerne til rådighed, herunder reglerne om datasikkerhed og databeskyttelse
 - d) Den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, har givet sit samtykke.

3. Videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer i medfør af stk. 2 berører ikke de rettigheder, der er tillagt flygtninge og personer, der anmoder om international beskyttelse, navnlig for så vidt angår non-refoulement.
4. Personoplysninger fra det centrale system, som en medlemsstat eller Europol har modtaget til retshåndhævelsesformål, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat enhed med hjemsted i eller uden for Unionen. Forbuddet gælder også, hvis disse oplysninger viderebehandles på nationalt plan eller blandt medlemsstaterne som anført i artikel 2b i rammeafgørelse 2008/977/RIA.

Artikel 39
Datasikkerhed

1. Den ansvarlige medlemsstat sørger for oplysningernes sikkerhed før og under overførslen til den nationale ensartede grænseflade. Hver medlemsstat sørger for sikkerheden for de oplysninger, den modtager fra ind- og udrejsesystemet.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger i forhold til sin nationale grænseinfrastruktur, herunder en sikkerhedsplan og forretningskontinuitets- og katastrofeberedskabsplan, med henblik på:
 - a) fysisk at beskytte oplysningerne, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af vigtig infrastruktur
 - b) at forhindre, at personer uden bemyndigelse får adgang til nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med formålene med ind- og udrejsesystemet
 - c) at forhindre, at uautoriserede personer læser, kopierer, ændrer eller fjerner datamedier
 - d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af de lagrede personoplysninger
 - e) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, som er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet
 - f) at sikre, at autoriserede personer kun får adgang til at bruge de oplysninger i ind- og udrejsesystemet, der hører ind under deres kompetenceområde, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige passwords
 - g) at sikre, at alle myndigheder med ret til adgang til ind- og udrejsesystemet opretter profiler, der beskriver de personers funktion og ansvar, som har tilladelse til at indlæse, ændre, indhente og søge i oplysningerne, og straks stiller disses profiler til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 49, og for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2, på disses anmodning
 - h) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr

- i) at sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet, hvornår det er sket, hvem der har gjort det, og til hvilket formål det blev gjort
 - j) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under fremsendelsen af personoplysninger til eller fra ind- og udrejsesystemet eller under fremsendelsen af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker
 - k) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning.
3. For så vidt angår driften af ind- og udrejsesystemet træffer eu-LISA de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målsætningerne i stk. 2, herunder vedtagelsen af en sikkerhedsplan og en forretningskontinuitets- og katastrofeberedskabsplan.

Artikel 40 *Ansvar*

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for den lidte skade. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den beviser, at den bærer ansvaret for den begivenhed, der gav anledning til skaden.
2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på ind- og udrejsesystemet, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i ind- og udrejsesystemet, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.
3. Erstatningskrav mod en medlemsstat for den skade, der nævnes i stk. 1 og 2, behandles efter reglerne i den sagsøgte medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 41 *Registre*

1. eu-LISA fører registre over alle behandlinger af oplysninger i ind- og udrejsesystemet. Disse registre skal vise formålet med adgangen, jf. artikel 8, datoen og tidspunktet samt de oplysninger, der er overført, jf. artikel 14-17, de oplysninger, der er anvendt til forespørgslen, jf. artikel 21-25, og navnet på den myndighed, der har indlæst eller hentet oplysningerne. Endvidere fører hver medlemsstat registre over det personale, som er behørigt bemyndiget til at indlæse eller hente oplysninger.
2. For de søgninger, der er opregnet i artikel 7, skal der ske en registrering af enhver databehandling, der udføres i ind- og udrejsesystemet og VIS i henhold til denne bestemmelse og artikel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008. eu-LISA sikrer navnlig, at der foretages de relevante registreringer af de pågældende databehandlinger, når de kompetente myndigheder iværksætter en databehandling direkte fra det ene system til det andet.

3. Disse registreringer må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere sikkerheden i forbindelse med oplysningerne. Disse registre skal beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mod uautoriseret adgang og slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 31, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 42
Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed, der har ret til adgang til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med tilsynsmyndigheden.

Artikel 43
Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger indlæst i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning kan sanktioneres, herunder med administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

KAPITEL VII
Rettigheder og tilsyn med hensyn til databeskyttelse

Artikel 44
Ret til information

1. Uden at dette berører retten til information efter artikel 10 i direktiv 95/46/EF informeres tredjelandstatsborgere, hvis oplysninger er registreret i ind- og udrejsesystemet, skriftligt af den ansvarlige medlemsstat om følgende:
 - a) en forklaring med anvendelse af klart og almindeligt sprog på det forhold, at medlemsstaterne og Europol kan få adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse
 - b) pligten for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visum, til at få taget deres fingeraftryk
 - c) pligten for alle tredjelandstatsborgere, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, til at få taget deres ansigtsbillede
 - d) at indsamlingen af oplysningerne er obligatorisk med henblik på undersøgelsen af, om indrejsebetingelserne er opfyldt
 - e) at de pågældende har ret til at få indsigt i oplysninger om sig selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger om dem selv berigtiges, og at ulovligt behandlede oplysninger om dem selv slettes, herunder ret til at få oplysninger om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder og, hvis det er relevant, kontaktoplysninger for de nationale tilsynsmyndigheder eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som skal behandle klager vedrørende beskyttelse af personoplysninger.

2. Den information, der skal gives i medfør af denne artikels stk. 1, skal gives på det tidspunkt, hvor den individuelle mappe for den pågældende person bliver oprettet i medfør af artikel 14, 15 eller 16.
3. En almindelig folder og et websted, der indeholder mindst den information, der er nævnt i denne artikels stk. 1, udarbejdes henholdsvis oprettes af Kommissionen i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 61, stk. 2. Folderen og indholdet af webstedet skal være klart og enkelt og foreligge i en sproglig version, som den pågældende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

Folderen og webstedet skal udformes på en sådan måde, at det vil være muligt for medlemsstaterne at supplere dem med yderligere information, der er særlig for medlemsstaten. Den pågældende information, der er særlig for medlemsstaten, skal mindst omfatte oplysninger om den pågældendes rettigheder og muligheden for bistand fra de nationale tilsynsmyndigheder, samt kontaktoplysninger til den registeransvarliges og de nationale tilsynsmyndigheders kontor.

Artikel 45 *Oplysningskampagne*

Kommissionen skal i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse lade idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet ledsage af en oplysningskampagne, der informerer offentligheden om formålene, de lagrede oplysninger, de myndigheder, der har adgang, og den enkeltes rettigheder.

Artikel 46 *Ret til indsigt, berigtigelse og sletning*

1. Uden at dette berører artikel 12 i direktiv 95/46/EF, har enhver tredjelandstatsborger ret til at få de oplysninger om vedkommende, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, og om, hvilken medlemsstat der har fremsendt oplysningerne til ind- og udrejsesystemet.
2. Hvis en anmodning om berigtigelse eller sletning fremsættes over for en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, kontrollerer myndighederne i den medlemsstat, anmodningen er indgivet til, oplysningernes rigtighed og lovligheden af behandlingen i ind- og udrejsesystemet inden for en frist på en måned, hvis denne kontrol kan gennemføres uden at rette henvendelse til den ansvarlige medlemsstat. I modsat fald kontakter den anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat myndighederne i den ansvarlige medlemsstat inden for en tidsfrist på 14 dage, og den ansvarlige medlemsstat kontrollerer oplysningernes rigtighed og lovligheden af behandlingen inden for en frist på en måned.
3. I tilfælde af, at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er ukorrekte eller er blevet registreret ulovligt, berigtiger eller sletter den ansvarlige medlemsstat, eller efter omstændighederne den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, oplysningerne i medfør af artikel 32. Den ansvarlige medlemsstat eller efter omstændighederne den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, bekræfter straks skriftligt over for den pågældende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.

I tilfælde af, at visumrelaterede oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er ukorrekte eller er blevet registreret ulovligt, kontrollerer den ansvarlige medlemsstat, eller

efter omstændighederne den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, først rigtigheden af oplysningerne i VIS og ændrer om fornødent dem i ind- og udrejsesystemet. Skulle de oplysninger, der er registreret i VIS, være de samme som i ind- og udrejsesystemet, kontakter den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for indlæsningen af disse data i VIS, inden for 14 dage. Den medlemsstat, der er ansvarlig for indlæsning af oplysningerne i VIS, kontrollerer rigtigheden af de visumrelaterede oplysninger og lovligheden af behandlingen i ind- og udrejsesystemet inden for en måned og underretter den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, og denne ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra listen over personer, der er nævnt i artikel 11, stk. 2.

4. Hvis den ansvarlige medlemsstat eller efter omstændighederne den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, ikke er enig i, at de oplysninger, som er registreret i ind- og udrejsesystemet, er ukorrekte eller ulovligt registreret, træffer denne medlemsstat en administrativ afgørelse, hvori den straks skriftligt begrundes over for den pågældende person, hvorfor den ikke er villig til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.
5. Den ansvarlige medlemsstat eller efter omstændighederne den medlemsstat, over for hvilken anmodningen er fremsat, orienterer ligeledes den pågældende person om, hvilke skridt vedkommende kan tage, hvis vedkommende ikke accepterer den begrundelse for afgørelsen, jf. stk. 5. Denne orientering skal indeholde oplysninger om, hvordan den registrerede kan anlægge sag ved en domstol eller indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, og hvilken bistand, bl.a. fra tilsynsmyndighederne, der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.
6. En anmodning indgivet i henhold til stk. 1 og 2 skal indeholde de nødvendige oplysninger til at identificere den pågældende person, herunder fingeraftryk. De pågældende oplysninger må udelukkende anvendes til at muliggøre udøvelsen af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, og skal slettes umiddelbart efter.
7. Når en person anmoder om oplysninger om sig selv i overensstemmelse med stk. 2, registrerer den kompetente myndighed i form af et skriftligt dokument, at en sådan anmodning er fremsat, og hvordan den blev behandlet, og ved hvilken myndighed, og stiller snarest det pågældende dokument til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder.

Artikel 47

Samarbejde med henblik på at sikre rettigheder med hensyn til databeskyttelse

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder aktivt med henblik på at håndhæve de rettigheder, som er fastsat i artikel 46, stk. 3, 4 og 5.
2. I hver medlemsstat bistår og rådgiver den nationale tilsynsmyndighed på anmodning den pågældende ved udøvelsen af dennes ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om sig selv, jf. artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46/EF.

Med henblik på at nå disse mål samarbejder tilsynsmyndigheden i den ansvarlige medlemsstat, som fremsendte oplysningerne, og tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, hvortil anmodningen er indgivet, med hinanden.

Artikel 48
Klageadgang

1. I hver medlemsstat har enhver person ret til at anlægge sag eller indgive klage til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som nægtede den pågældende ret til indsigt eller ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om sig selv, jf. artikel 46.
2. Tilsynsmyndighedernes bistand er til rådighed under hele denne proces.

Artikel 49
Den nationale tilsynsmyndigheds tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at den nationale tilsynsmyndighed eller de nationale myndigheder, der er udpeget i medfør af artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, overvåger lovligheden af den berørte medlemsstats behandling af personoplysninger som omhandlet i artikel 13-19, herunder overførslen af dem til og fra ind- og udrejsesystemet.
2. Tilsynsmyndigheden sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af oplysninger i det nationale system i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndighed har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som er tillagt den i henhold til denne forordning.
4. Med hensyn til behandling af personoplysninger i ind- og udrejsesystemet udpeger hver medlemsstat den myndighed, der skal betragtes som registeransvarlig efter artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, og som skal have det centrale ansvar for denne medlemsstats databehandling. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nærmere oplysninger om denne myndighed.
5. Hver medlemsstat fremkommer med alle de oplysninger, tilsynsmyndighederne anmoder om, herunder navnlig oplysninger om de aktiviteter, der gennemføres i henhold til artikel 35, artikel 36, stk. 1, og artikel 39. Hver medlemsstat giver tilsynsmyndighederne adgang til deres registre ifølge artikel 30 og giver dem til enhver tid adgang til alle deres lokaliteter, der har forbindelse til ind- og udrejsesystemet

Artikel 50
Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at eu-LISA's aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger vedrørende ind- og udrejsesystemet finder sted i overensstemmelse med denne forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af agenturets aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. En rapport om revisionen sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder. eu-LISA skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.
3. eu-LISA fremkommer med de oplysninger, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, anmoder om, giver denne adgang til alle dokumenter og til sine registre, jf. artikel 41, og giver til enhver tid denne adgang til alle sine lokaler.

Artikel 51
Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder
og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer et samordnet tilsyn med ind- og udrejsesystemet og de nationale systemer.
2. De udveksler relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre revisioner og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning, vurderer problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller i forbindelse med udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og om nødvendigt fremmer kendskabet til databeskyttelsesrettigheder.
3. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik herpå mindst to gange om året. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse dækker udgifterne ved disse møder. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Der sendes hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og eu-LISA. Den pågældende rapport skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af den pågældende medlemsstats tilsynsmyndighed.

Artikel 52
Beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med retshåndhævelsesadgang

1. Hver medlemsstat sikrer, at de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til national lovgivning til gennemførelse af rammeafgørelse 2008/977/RIA, også finder anvendelse på dens nationale myndigheders adgang til ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 1, stk. 2.
2. Overvågningen af lovligheden af medlemsstaternes adgang til personoplysninger med henblik på de formål, der er fastsat i forordningens artikel 1, stk. 2, herunder overførsel af oplysninger til og fra ind- og udrejsesystemet, foretages af de nationale tilsynsmyndigheder, der er udpeget i medfør af rammeafgørelse 2008/977/RIA.
3. Europols behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning finder sted i overensstemmelse med afgørelse 2009/371/RIA og overvåges af en uafhængig ekstern tilsynsførende for databeskyttelse. Artikel 30, 31 og 32 i den nævnte afgørelse finder anvendelse på Europols behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning. Den uafhængige eksterne tilsynsførende for databeskyttelse sikrer, at tredjelandstatsborgeres rettigheder ikke tilsidesættes.
4. Personoplysninger, hvortil der opnås adgang fra ind- og udrejsesystemet med henblik på de formål, der er fastsat i forordningens artikel 1, stk. 2, må kun behandles med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning i en konkret sag, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om oplysningerne.
5. Det centrale system, de udpegede myndigheder, de centrale adgangspunkter og Europol fører registre over søgningerne med henblik på at sætte de nationale databeskyttelsesmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i stand til at kontrollere, at databehandlingen overholder EU-reglerne om databeskyttelse. I forbindelse med alle andre formål end dette slettes personoplysningerne og registreringerne

af søgningerne i alle nationale databaser og Europol-databaser efter en måned, medmindre de pågældende oplysninger og registreringer er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferetlig efterforskning, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem.

Artikel 53

Logning og dokumentation

1. Hver medlemsstat og Europol sikrer, at alle behandlinger af oplysninger som følge af anmodninger om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, logges eller dokumenteres med henblik på at kontrollere grundlaget for anmodningen, overvåge lovligheden af databehandlingen og dataenes integritet og sikkerhed samt egenkontrol.
2. Loggen eller dokumentationen skal vise følgende:
 - a) det nøjagtige formål med anmodningen om adgang til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, herunder terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, og hvad angår Europol, det nøjagtige formål med anmodningen om adgang
 - b) de anførte rimelige grunde til ikke at foretage en sammenligning med andre medlemsstater efter afgørelse 2008/615/RIA, jf. artikel 29, stk. 2, litra b), i nærværende forordning.
 - c) den nationale mappereference
 - d) datoen og det nøjagtige tidspunkt for det nationale adgangspunkts anmodning til det centrale system om adgang
 - f) i givet fald anvendelsen af hasteproceduren i henhold til artikel 28, stk. 2, og den afgørelse, der er truffet med hensyn til den efterfølgende kontrol
 - g) de oplysninger, der er anvendt til sammenligning
 - h) i medfør af nationale regler eller afgørelse 2009/371/RIA referenceangivelsen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der givet ordre til søgningen eller leveringen.
3. Logfiler og dokumentation må kun anvendes til at overvåge lovligheden af databehandlingen og for at sikre dataenes integritet og sikkerhed. Kun logfiler, der indeholder ikkepersonlige oplysninger, kan anvendes til den overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 64. De kompetente nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere anmodningens grundlag og kontrollere lovligheden af databehandlingen og dataintegritet og -sikkerhed, skal på anmodning have adgang til de pågældende logfiler med henblik på at udføre deres opgaver.

KAPITEL VIII

Ændringer af andre EU-forskrifter

Artikel 54
Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen

Artikel 20, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen affattes således:

"2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at den enkelte kontraherende part under ekstraordinære omstændigheder kan forlænge en udlændings ret til at opholde sig på denne parts område ud over 90 dage."

Artikel 55
Ændring af forordning (EF) 767/2008 om visuminformationssystemet

I forordning (EF) nr. 767/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 13 indsættes følgende stykke:

"3. Når der er truffet afgørelse om at annullere eller inddrage et udstedt visum, henter og eksporterer den visummyndighed, der har truffet afgørelsen, straks fra VIS til ind- og udrejsesystemet de oplysninger, der er anført i artikel 17, stk. 1, i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstats ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål].*"

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. XXX om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstats ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (EUT ...) [full title + OJ reference]

2) I artikel 14 indsættes følgende stykke:

"3. En visummyndighed, der har truffet afgørelse om at forlænge gyldighedsperioden og/eller opholdets varighed for et udstedt visum, henter og eksporterer straks fra VIS til ind- og udrejsesystemet de oplysninger, der er anført i artikel 17, stk. 1, i [forordningen om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]."

3) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, litra b) og c), affattes således:

"b) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet, køn

c) rejsedokumentets type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det udstedende land samt datoen for udløbet af rejsedokumentets gyldighed"

b) der indsættes følgende stykker:

"4. Med henblik på at foretage søgninger i ind- og udrejsesystemet for at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger i henhold til artikel 22 i [forordning om oprettelsen af et ind- og udrejsesystem] gives den kompetente visummyndighed adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet direkte fra VIS med en eller flere af de oplysninger, der er anført i denne bestemmelse.

5. I de tilfælde, hvor søgningen ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, viser, at der ikke er registreret oplysninger om tredjelandsstatsborgeren i VIS, eller hvor der er tvivl om tredjelandsstatsborgerens identitet, gives den kompetente visummyndighed adgang til oplysninger med henblik på identifikation som omhandlet i artikel 20."

4) I kapitel III indsættes en ny artikel 17a:

"Artikel 17a)

Interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet

1. Fra starten af driften af ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 60, stk. 1, i [forordning om oprettelsen af et ind- og udrejsesystem] etableres der interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS med henblik på at gøre grænsekontrollen mere effektiv og hurtigere. Med henblik herpå etablerer eu-LISA en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system med henblik på at muliggøre interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS. Direkte søgning mellem systemerne vil kun være mulig, hvis der er hjemmel til det i både denne forordning og i forordning (EF) nr. 767/2008.

2. Kravet om interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i ind- og udrejsesystemet fra VIS med henblik på at:

- a) søge i ind- og udrejsesystemet, når det behandler og træffer afgørelse om visumansøgninger, jf. artikel 22 i [forordning om oprettelsen af et ind- og udrejsesystem] og artikel 15, stk. 4, i nærværende forordning.
- b) hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og eksportere dem til ind- og udrejsesystemet, hvis et visum annulleres, inddrages eller forlænges efter artikel 17 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] og artikel 13 og 14 i nærværende forordning.

3. Kravet om interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS fra ind- og udrejsesystemet med henblik på:

- a) at hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og importere dem i ind- og udrejsesystemet med henblik på at oprette eller opdatere den individuelle mappe for en visumindehaver i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 13, 14 og 16 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] og artikel 18a i nærværende forordning
- b) at hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og eksportere dem, hvis et visum annulleres, inddrages eller forlænges efter artikel 17 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] og artikel 13 og 14 i nærværende forordning
- c) ved de ydre grænser at verificere ægtheden og gyldigheden af visummet, og/eller om betingelserne for indrejse i medlemsstaterne i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt, jf. artikel 18, stk. 2, i nærværende forordning
- d) ved de ydre grænser at kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, og som ikke har en individuel mappe registreret i ind- og udrejsesystemet, tidligere er blevet registreret i VIS i medfør af artikel 21 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] og artikel 19a i nærværende forordning
- e) ved de ydre grænser at kontrollere en visumindehavers identitet ved hjælp af fingeraftryk i VIS, jf. artikel 21, stk. 2 og artikel 21, stk. 4, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] og artikel 18, stk. 6, i denne forordning, når dennes identitet ikke kan verificeres i ind- og udrejsesystemet.

4. I medfør af artikel 33 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] vedtager Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til etableringen og højniveaudesignet af interoperabiliteten, jf. artikel 34 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]. For at etablere interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet sikrer forvaltningsmyndigheden den påkrævede videreudvikling og/eller tilpasning af det centrale visuminformationssystem, den nationale grænseflade i hver medlemsstat og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale visuminformationssystem og de nationale grænseflader. De nationale infrastrukturer tilpasses og/eller udvikles af medlemsstaterne."

5) Artikel 18 affattes således:

"Artikel 18

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser, jf. forordning (EU) 2016/399, har udelukkende med henblik på at verificere visumindehavernes identitet og/eller visummets ægthed, tidsmæssige og territoriale gyldighed og status, og/eller hvorvidt betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt, adgang til at søge ved brug af følgende oplysninger:

- a) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet, køn, rejsedokumentets type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det udstedende land samt datoen for udløbet af rejsedokumentets gyldighed
- b) visummærkatens nummer.

2. Når en søgning foretages i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 21, stk. 2, eller artikel 21, stk. 4, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem], kan den kompetente grænsemyndighed udelukkende med henblik på de formål, der er omhandlet i stk. 1, foretage en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a).

3. Hvis søgningen med de oplysninger, der er anført i stk. 1, viser, at VIS indeholder oplysninger om et eller flere udstedt(e) eller forlænget(de) visum/visa, som stadig er gyldige og har territorial gyldighed med henblik på grænsepassage, gives der, alene med de formål, der er angivet i stk. 1, den kompetente grænsekontrolmyndighed adgang til at søge på følgende oplysninger i det pågældende ansøgningsdossier og i dermed forbundne ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningsskemaet, jf. artikel 9, stk. 2 og 4
- b) fotografier
- c) de indlæste oplysninger om visa, der er udstedt, annulleret eller inddraget, eller hvis gyldighed er forlænget, jf. artikel 10, 13 og 14.

Herudover modtager den kompetente grænsekontrolmyndighed for så vidt angår de indehavere af visa, for hvem visse oplysninger ikke er påkrævede af retlige grunde eller rent faktisk ikke kan tilvejebringes, en meddelelse vedrørende det eller de konkrete datafelt(er), som er markeret med "ikke relevant".

4. Hvis søgningen med de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om personen i VIS, men at det registrerede visum/de registrerede visa ikke er gyldigt/gyldige, gives den kompetente grænsemyndighed alene med de formål, der er angivet i stk. 1, adgang til at søge på oplysningerne i det pågældende ansøgningsdossier og i dermed forbundne ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningsskemaet, jf. artikel 9, stk. 2 og 4
- b) fotografier
- c) de indlæste oplysninger om visa, der er udstedt, annulleret, inddraget, eller hvis gyldighed er forlænget, jf. artikel 10, 13 og 14.

5. Ud over de søgninger, der gennemføres efter stk. 1, verificerer den kompetente grænsemyndighed en persons identitet i VIS, hvis søgningen med de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om personen i VIS, og en af følgende to betingelser er til stede:

- a) personens identitet kan ikke verificeres i ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 21, stk. 2, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem], når:
 - i) visumindehaveren endnu ikke er registreret i ind- og udrejsesystemet
 - ii) der er ikke teknologi til rådighed ved grænseovergangsstedet til at tage et ansigtsbillede på stedet, og visumindehaverens identitet kan derfor ikke verificeres i ind- og udrejsesystemet
 - iii) der er tvivl om visumindehaverens identitet
 - iv) visumindehaverens identitet kan af andre grunde ikke verificeres i ind- og udrejsesystemet

- b) personens identitet kan verificeres i ind- og udrejsesystemet, men for første gang efter oprettelsen af den individuelle mappe har den pågældende person til hensigt at passere de ydre grænser i en medlemsstat, i hvilken denne forordning finder anvendelse.

Grænsemyndighederne sammenligner visumindehaverens fingeraftryk i visummet med de fingeraftryk, der er registreret i VIS. For så vidt angår visumindehavere, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, gennemføres den søgning, der er nævnt i stk. 1, alene med de alfanumeriske oplysninger, der er fastsat i denne artikels stk. 1.

6. Med henblik på en kontrol af fingeraftrykkene i VIS som fastsat i stk. 5, kan den kompetente myndighed iværksætte en søgning fra ind- og udrejsesystemet til VIS.

7. Såfremt kontrol af visumindehaveren eller visummet mislykkes, eller der er tvivl om visumindehaverens identitet eller visummets og/eller rejsedokumentets ægthed, har de pågældende kompetente myndigheders behørigt bemyndigede medarbejdere adgang til oplysninger i medfør af artikel 20, stk. 1 og 2."

6) Der indsættes følgende artikel 18a:

"Artikel 18a

Indhentning af oplysninger fra VIS med henblik på oprettelse eller opdatering af en visumindehavers individuelle mappe i ind- og udrejsesystemet

1. Alene med det formål at oprette eller opdatere en visumindehavers individuelle mappe i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 13, stk. 2, artikel 14 og artikel 16 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem], gives den kompetente grænsemyndighed adgang til i VIS at hente og til i ind- og udrejsesystemet at importere de oplysninger, der er lagret i VIS og anført i artikel 14, stk. 1, litra d), e) og g) i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]."

7) Der indsættes følgende artikel 19a:

"Artikel 19a)

Anvendelse af VIS inden oprettelsen i ind- og udrejsesystemet af de individuelle mapper for tredjelandssstatsborgere, der er fritaget for visumpligten som fastsat i artikel 10 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]

1. Med henblik på at kontrollere, om en person tidligere er blevet registreret i VIS, foretager de myndigheder, der har kompetence til at gennemføre kontrol ved overgangsstederne ved de ydre grænser i medfør af forordning (EU) 2016/399, en søgning i VIS:

- a) inden oprettelsen i ind- og udrejsesystemet af den individuelle mappe for tredjelandssstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, jf. artikel 15 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]
- b) for så vidt angår tredjelandssstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, og hvis individuelle mappe er oprettet i ind- og udrejsesystemet af en medlemsstat, i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, når tredjelandssstatsborgeren for første gang efter oprettelsen af den individuelle mappe har til hensigt at passere de ydre grænser i en medlemsstat, i hvilken denne forordning finder anvendelse.

2. Med hensyn til stk. 1, og i de tilfælde, hvor artikel 21, stk. 4, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] finder anvendelse, og den søgning, der er omhandlet i artikel 25 i nævnte

forordning, viser, at der ikke er registreret oplysninger om en person i ind- og udrejsesystemet, eller hvor artikel 21, stk. 5, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] finder anvendelse, har den kompetente grænsemyndighed adgang til at søge ved brug af følgende oplysninger: efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet, køn; rejsedokumentets type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet, og datoen for udløbet af rejsedokumentets gyldighed.

3. I fortsættelse af en søgning i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 21, stk. 5, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem], eller når artikel 21, stk. 4, i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] finder anvendelse, kan den kompetente grænsemyndighed, udelukkende med henblik på de formål, der er nævnt i stk. 1, foretage en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de alfanumeriske oplysninger, der er anført i stk. 2.

4. Hvis søgningen ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger i VIS om personen, gives den kompetente grænsemyndighed alene med de formål, der er angivet i stk. 1, adgang til at søge på følgende oplysninger i det eller de pågældende ansøgningsdossier og i dermed forbundne ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningskemaet, jf. artikel 9, stk. 2 og 4
- b) fotografier
- c) de indlæste oplysninger om visa, der er udstedt, annulleret eller inddraget, eller hvis gyldighed er forlænget, jf. artikel 10, 13 og 14.

5. Derudover sammenligner den kompetente grænsemyndighed, hvis søgningen ved brug af de oplysninger, der er anført i stk. 2, viser, at der er oplysninger om personen registreret i VIS, personens fingeraftryk med de fingeraftryk, der er registreret i VIS. Den kompetente grænsekontrolmyndighed kan foretage en sådan sammenligning fra ind- og udrejsesystemet. For så vidt angår personer, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, gennemføres søgningen alene med de alfanumeriske oplysninger, der er fastsat i denne artikels stk. 2.

6. Såfremt den kontrol, der finder sted efter stk. 2 og/eller 5 mislykkes, eller der er tvivl om personens identitet eller visummets eller rejsedokumentets ægthed, har de pågældende kompetente myndigheders behørigt bemyndigede medarbejdere adgang til oplysninger i medfør af artikel 20, stk. 1 og 2. Den kompetente grænsemyndighed kan fra ind- og udrejsesystemet iværksætte den identifikation, der er nævnt i denne forordnings artikel 20."

8) Artikel 20, stk. 1, affattes således:

"1. De myndigheder, der i henhold til forordning (EU) 2016/399 har kompetence til at foretage kontrol ved overgangsstederne ved de ydre grænser eller på medlemsstaternes område med hensyn til, om betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, har udelukkende med henblik på at identificere en person, som tidligere kan have været registreret i VIS, eller som eventuelt ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, adgang til at søge ved brug af den pågældende persons fingeraftryk."

9) I artikel 26 indsættes følgende stykke:

"3a. [Seks måneder efter ikrafttrædelsen af forordningen om oprettelse af et ind- og udrejsesystem] bliver forvaltningsmyndigheden ansvarlig for de opgaver, der er nævnt i denne artikels stk. 3."

10) Artikel 34, stk. 1, affattes således:

"1. Hver medlemsstat og forvaltningsmyndigheden fører registre over alle behandlinger af oplysninger i VIS. Disse registre skal vise formålet med adgangen, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 15-22, datoen og tidspunktet, den type oplysninger, der er videreformidlet, jf. artikel 9-14, den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, jf. artikel 15, stk. 2, artikel 17, artikel 18, stk. 1, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 1, artikel 19a, stk. 2, artikel 19a, stk. 5, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, og navnet på den myndighed, der har indlæst eller hentet oplysningerne. Endvidere fører hver medlemsstat registre over det personale, som er behørigt bemyndiget til at indlæse eller hente oplysninger.

1a. For de behandlinger, der er opregnet i artikel 17a, skal der ske en registrering af enhver databehandling, der udføres i VIS og i ind- og udrejsesystemet i henhold til denne artikel og artikel 41 i [forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem]."

Artikel 56
Ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011

I forordning (EF) nr. 1077/2011 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

"2. "Agenturet er ansvarligt for den operationelle forvaltning af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS), Eurodac og ind- og udrejsesystemet.

2) En ny artikel 5a) indsættes efter artikel 5:

"Artikel 5a)

Opgaver vedrørende ind- og udrejsesystemet

I forbindelse med ind- og udrejsesystemet udfører agenturet:

a) de opgaver, som er pålagt det ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/20XX af X.X.X om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål

b) opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af ind- og udrejsesystemet."

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Opgaver vedrørende den operationelle forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen kan overdrages til eksterne private enheder eller organer i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Netværksudbyderen er i så fald omfattet af sikkerhedsforanstaltningerne i stk. 4 og må på ingen måde have adgang til operationelle oplysninger i SIS II, VIS, Eurodac eller ind- og udrejsesystemet eller den til SIS II knyttede Sirene-informationsudveksling.

6. Med forbehold af gældende kontrakter vedrørende SIS II-, VIS-, Eurodac- og ind- og udrejsesystemettet henhører forvaltningen af krypteringsnøgler under agenturets kompetence og kan ikke udliciteres til eksterne private enheder."

4) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

"1. Agenturet overvåger udviklingen inden for forskning, som er relevant for den operationelle forvaltning af SIS II, VIS, Eurodac ind- og udrejsesystemet og andre store it-systemer."

5) I artikel 12, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) et nyt litra sa) indsættes efter litra s):

"sa) udarbejde rapporter om udviklingen af ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 64, stk. 2, i forordning (EU) XX/XX af XXX."

a) litra t), affattes således:

"t) vedtage rapporterne om den tekniske funktion af SIS II, jf. henholdsvis artikel 50, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 66, stk. 4, i afgørelse 2007/533/RIA, af VIS, jf. artikel 50, stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikel 17, stk. 3, i afgørelse 2008/633/RIA og af ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 64, stk. 4, i forordning (EU) XX/XX af XXX."

b) litra v), affattes således:

"v) fremsætte bemærkninger til rapporterne fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om revisioner, jf. artikel 45, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008, artikel 31, stk. 2 i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikel 50, stk. 2 i forordning (EU) XX/XX af XXX og sikre passende opfølgning af revisionerne."

b) et nyt litra xa) indsættes efter litra x):

"xa) offentliggøre statistikker, jf. artikel 57 i forordning (EU) nr. XXXX/XX.

c) et nyt litra za) indsættes efter litra z):

"za) sørge for, at listen over de kompetente myndigheder, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. XXXX/XX, offentliggøres hvert år.

6) Artikel 15, stk. 4, affattes således:

"4. Europol og Eurojust kan deltage i bestyrelsens møder som observatører, når et spørgsmål vedrørende SIS II i forbindelse med anvendelsen af afgørelse 2007/533/RIA er på dagsordenen. Europol kan desuden deltage i bestyrelsens møder som observatør, når et spørgsmål vedrørende VIS i forbindelse med anvendelsen af afgørelse 2008/633/RIA, eller et spørgsmål vedrørende Eurodac i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) nr. 603/2013 eller et spørgsmål vedrørende ind- og udrejsesystemet i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) XX/XX af XXX er på dagsordenen".

7) Artikel 17, stk. 5, litra g), affattes således:

"g) fastlægge fortrolighedskrav for at efterkomme henholdsvis artikel 17 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikel 17 i afgørelse 2007/533/RIA og artikel 26, stk. 9, i forordning (EF) nr. 767/2008, artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikel 34, stk. 4, i [forordning (EU) XX/XX af XXX], jf. dog artikel 17 i tjenestemandsvedtægten."

8) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Følgende rådgivende grupper yder bestyrelsen ekspertise vedrørende store it-systemer, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport:

- a) Den Rådgivende Gruppe for SIS II
- b) Den Rådgivende Gruppe for VIS
- c) Den Rådgivende Gruppe for Eurodac
- d) Den Rådgivende Gruppe for ind- og udrejsesystemet."

b) stk. 3 affattes således:

"Europol og Eurojust kan hver udpege en repræsentant til Den Rådgivende Gruppe for SIS II. Europol og Eurojust kan også udpege en repræsentant til Den Rådgivende Gruppe for VIS, for Eurodac og for ind- og udrejsesystemet."

KAPITEL IX **Afsluttende bestemmelser**

Artikel 57

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

1. De behørigt bemyndigede medarbejdere hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen, eu-Lisa og Frontex har adgang til at søge på følgende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik uden mulighed for individuel identifikation:
 - a) statusoplysninger
 - b) tredjelandstatsborgerens nationalitet, køn og fødselsdato
 - c) dato og grænseovergangssted for indreisen i en medlemsstat og dato og grænseovergangssted for udreisen fra en medlemsstat
 - d) rejsedokumentets type, herunder koden på tre bogstaver for det udstedende land
 - e) antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, jf. artikel 11, nationaliteter og grænseovergangssted for indrejse
 - f) indlæste oplysninger vedrørende ophold, hvor tilladelsen er blevet inddraget eller forlænget

- g) i givet fald koden på tre bogstaver for den medlemsstat, der har udstedt visummet til et kortvarigt ophold {eller rundrejsevisummet}
 - h) antal personer, der er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk i medfør af artikel 15, stk. 2 og 3.
 - i) antallet af personer, der er nægtet indrejse, nationaliteten på personer, der er nægtet indrejse, og grænsetype (land/sø/luft) samt det grænseovergangssted, på hvilket de blev nægtet indrejse.
2. Med henblik på stk. 1 etablerer, implementerer og hoster eu-LISA et centralregister på sine tekniske lokaliteter, som indeholder de i stk. 1 nævnte oplysninger, og som ikke giver mulighed for identifikation af personer, og vil give de myndigheder, der er opregnet i stk. 1, mulighed for at indhente rapporter, der kan tilpasses brugerne, samt statistikker om tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse og nægtelse af indrejse samt tilfælde, hvor tredjelandstatsborgere er blevet, efter at deres tilladelse til ophold er udløbet, med henblik på at forbedre vurderingen af risikoen for, at tredjelandstatsborgere bliver, efter at deres tilladelse til ophold er udløbet, at øge effektiviteten af grænsekontrollen samt at understøtte evidensbaseret politisk beslutningstagning i EU vedrørende migration. Centralregistret skal også indeholde daglige statistikker om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Adgang til centralregistret skal ske via en sikret adgang gennem S-TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med rapportering og statistik som formål.
- Nærmere regler om driften af centralregistret og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for dette, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 61, stk. 2.
3. De procedurer, der er indføres af eu-LISA med henblik på at følge udviklingen af ind- og udrejsesystemet og dets funktion, jf. artikel 64, stk. 1, skal give mulighed for at udarbejde regelmæssige statistikker, der sikrer en sådan overvågning.
4. Hvert kvartal offentliggør eu-LISA statistikker vedrørende ind- og udrejsesystemet, der især viser antallet af tredjelandstatsborgere, hvis tilladelse til ophold er udløbet, deres nationalitet og overgangsstedet for indrejse, tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse, herunder begrundelsen herfor, og tredjelandstatsborgere, hvis tilladelse til ophold er blevet inddraget eller forlænget, samt det antal tredjelandstatsborgere, der er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.
5. Ved udgangen af hvert år udarbejdes statistiske data i form af kvartalsstatistikker for det pågældende år. Statistikkerne skal indeholde en opdeling af oplysninger på hver enkelt medlemsstat.
6. Efter anmodning fra Kommissionen skal eu-LISA forsyne denne med statistikker om særlige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning samt statistikker i medfør af stk. 3.

Artikel 58

Omkostninger

1. Omkostningerne i forbindelse med oprettelsen og driften af det centrale system, kommunikationsinfrastrukturen og den nationale ensartede grænseflade afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

Omkostningerne i forbindelse med integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade samt ved at hoste den nationale ensartede grænseflade afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

Følgende omkostninger dækkes ikke:

- a) medlemsstaternes projektforvaltningskontorer (møder, tjenesterejser, kontorer)
 - b) hosting af nationale systemer (lokaler, implementering, el, køling)
 - c) drift af nationale systemer (operatører og supportaftaler)
 - d) tilpasning af eksisterende grænsekontrol- og politisystemer til nationale ind- og udrejsesystemer
 - e) projektforvaltning af nationale ind- og udrejsesystemer
 - f) udformning, udvikling, implementering, drift og vedligeholdelse af nationale kommunikationsnetværk
 - g) automatiske grænsekontrolsystemer, selvbetjeningssystemer og elektroniske paskontroller.
3. De omkostninger, der afholdes af de centrale adgangspunkter og omkostningerne til deres tilslutning til den nationale ensartede grænseflade, afholdes af de enkelte medlemsstater.
4. Hver medlemsstat og Europol opretter og vedligeholder for egen regning den tekniske infrastruktur, der er nødvendig for at gennemføre artikel 5, stk. 2, og det påhviler dem at afholde de omkostninger, der er en følge af adgang til ind- og udrejsesystemet med dette formål.

Artikel 59 *Underretninger*

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilken myndighed der skal betragtes som registeransvarlig, jf. artikel 49.
2. Medlemsstaterne underretter eu-LISA om, hvilke kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 8 der har adgang til at indlæse, ændre, slette, indhente og søge i oplysninger.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de myndigheder, de har udpeget, og deres centrale adgangspunkter, jf. artikel 26, og underretter straks om alle ændringer heraf
4. Europol underretter Kommissionen om den myndighed, den har udpeget, og sit centrale adgangspunkt, jf. artikel 27, og underretter straks om alle ændringer heraf.
5. eu-LISA underretter Kommissionen, når den test, der er omhandlet i artikel 60, stk. 1, litra b), er afsluttet på tilfredsstillende vis.
6. Kommissionen stiller de oplysninger, hvorom der er givet underretning i medfør af stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via et løbende ajourført offentligt websted.

Artikel 60
Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ind- og udrejsesystemet sættes i drift, efter at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) foranstaltningerne i artikel 33 er vedtaget
 - b) eu-LISA har meddelt, at den omfattende test af ind- og udrejsesystemet, der skal gennemføres af eu-LISA sammen med medlemsstaterne, er afsluttet på tilfredsstillende vis
 - c) medlemsstaterne har valideret de tekniske og retlige ordninger for indsamling og videregivelse af oplysninger til ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 14-18, og har givet Kommissionen meddelelse herom
 - d) medlemsstaterne har foretaget de underretninger til Kommissionen, der er nævnt i artikel 3.
2. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den test, der er gennemført i medfør af stk. 1, litra b).
3. Kommissionens beslutning i medfør af stk. 1 offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
4. Medlemsstaterne og Europol påbegynder brugen af ind- og udrejsesystemet fra den dato, Kommissionen fastsætter i medfør af stk. 1.

Artikel 61
Komitéprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som anført i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 62
Rådgivende udvalg

eu-LISA nedsætter et rådgivende udvalg og stiller ekspertise til rådighed for det vedrørende ind- og udrejsesystemet, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af dets årlige arbejdsprogram og dets årlige aktivitetsrapport.

Artikel 63
Uddannelse

eu-LISA udfører opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af ind- og udrejsesystemet.

Artikel 64
Kontrol og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der findes procedurer med henblik på at følge udviklingen af ind- og udrejsesystemet i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og at følge ind- og udrejsesystemets funktion i lyset af målene for tekniske resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.
2. Senest [*Six months after the entry into force of this Regulation* – OPOCE, please replace with the actual date] og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ind- og udrejsesystemet forelægger eu-LISA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status over udviklingen af det centrale system, de ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de ensartede grænseflader. Når systemet er færdigudviklet, skal der indsendes en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som i detaljer forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, blev opfyldt, samt angive grundene til eventuelle afvigelser.
3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse skal eu-LISA have adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende databehandlingsprocesserne i ind- og udrejsesystemet.
4. To år efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan ind- og udrejsesystemet fungerer teknisk set, herunder dets sikkerhed.
5. Tre år efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og derefter hvert fjerde år udarbejder Kommissionen en samlet evaluering af ind- og udrejsesystemet. Denne samlede evaluering skal omfatte en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til målene og indvirkningen på de grundlæggende rettigheder, og der skal heri foretages en vurdering af, om de tilgrundlæggende principper fortsat er gyldige, forordningens anvendelse med hensyn til ind- og udrejsesystemet og eventuelle konsekvenser for den fremtidige drift og skal indeholde eventuelle nødvendige henstillinger. Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.
6. Medlemsstaterne og Europol giver eu-LISA og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5 omhandlede rapporter i henhold til de kvantitative indikatorer, som Kommissionen og/eller eu-LISA har fastsat på forhånd. Disse oplysninger må ikke skade arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører kilder, medarbejdere eller undersøgelser hos de udpegede myndigheder.
7. eu-LISA sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de overordnede evalueringer, der er omhandlet i stk. 5.
8. Under overholdelse af de nationale bestemmelser om offentliggørelse af følsomme oplysninger udarbejder hver medlemsstat og Europol årlige rapporter om nyttevirkningen af adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål, som skal omfatte oplysninger og statistikker om følgende:
 - a) det præcise formål med søgningen (om det er med henblik på identifikation eller registreringer vedrørende ind- og udrejse), herunder typen af terrorhandlinger eller alvorlige strafbare handlinger
 - b) en rimelig begrundelse for den begrundede mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret er omfattet af denne forordning

- c) de rimelige grunde til ikke at foretage en søgning i andre medlemsstaters automatiserede fingeraftryksidentifikationssystemer i medfør af afgørelse 2008/615/RIA, jf. artikel 29, stk. 2, litra b).
- d) antallet af anmodninger om adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål
- e) antallet og arten af tilfælde, der er endt med, at identifikationen er lykkedes
- f) behovet for og anvendelsen af reglen om ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, herunder de tilfælde, hvor tilfældets hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol, der gennemføres af det centrale adgangspunkt.

Medlemsstaternes og Europols årlige rapporter sendes til Kommissionen senest den 30. juni i det efterfølgende år.

Artikel 65
Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand